

Georgia

راهنمای فارسی سفر به گرجستان

راهنمای فارسی سفر به گرجستان

ارمغان آفاق ایرانیان

فهرست مطالب

پیشنهاد می‌کنیم صفحات کتاب را به ترتیب مطالعه کنید. اما اگر به دنبال موضوع خاصی هستید، می‌توانید با کلیک بر روی هر یک از گزینه‌های زیر وارد صفحه مربوط به آن شوید. در بخش انتهایی همه صفحات بخش بازگشت به فهرست مطالب وجود دارد، که با کلیک بر روی آن به این صفحه باز خواهید گشت.

۱ - اطلاعات عمومی گرجستان

نگاهی به گرجستان
موقعیت جغرافیایی
تقسیمات کشوری و اداری
آب و هوا
تاریخ و معماری
جشن‌های گرجستان
زبان
جمعیت
مذهب
جاذبه‌های گردشگری
پول و اقتصاد
فرهنگ مردم
اقامتگاه‌های گردشگران
نکات ایمنی
غذا

۲ - شهر تفلیس

نگاهی تفلیس
تاریخچه
جغرافیا
جمعیت
ساختار و معماری
وسایل نقلیه
آب و هوا
خرید
جاذبه‌های تفریحی و گردشگری

۳ - شهر باتومی

نگاهی باتومی
تاریخچه
آب و هوا
فرودگاه
خرید
جاذبه‌های تفریحی و گردشگری
غذا

۴ - مناطق کوهستانی

نگاهی به مناطق کوهستانی
اسوانتی
مستیا
کازبگی
خوسورتی
توشتی

۵ - بخش‌های دیگر

تماس با ما

گرجستان

نگاهی به گرجستان

گرجستان کشوری است در قفقاز و بین دریای خزر و دریای سیاه قرار گرفته است. گرجستان یکی از کشورهای است که در هر دو قاره اروپا و آسیا قرار داشته و یکی از اهداف مقامات سیاسی تفلیس پایتخت گرجستان، عضویت در اتحادیه اروپا است. مردم بومی گرجستان، مردم گرجی هستند که مسیحی، از مذهب ارتدوکس و پیرو کلیسای ارتدوکس گرجی هستند. گرجی‌ها به زبان مادریشان زبان گرجی صحبت می‌کنند که زبان رسمی کشور گرجستان بوده و با الفبای گرجی نوشته می‌شود که یکی از چهارده الفبای موجود در دنیا می‌باشد. قدمت زندگی انسان در گرجستان به ۱,۸۰۰,۰۰۰ (یک میلیون و هشتصد هزار) سال پیش می‌رسد که گروهی از انسان‌های اولیه موسوم به انسان گرجی در آن می‌زیسته‌اند.

گرجستان در زمان باستان با نام ایبریا شناخته می‌شده است و امروزه در اکثر زبان‌ها با اشکال مختلف کلمه یونانی گِژگیا (به معنای کشاورزی) شناخته می‌شود. نام رسمی بین‌المللی گرجستان Georgia است.

از زمان تأسیس پادشاهی گرجستان باستان یا همان ایبریا توسط پارتاواژ یکم در قرن چهارم قبل از میلاد تا زمان حمله مغول به گرجستان در قرن ۱۳ میلادی، دوره صلح و آرامش در تاریخ گرجستان است و از حمله مغول به بعد، گرجستان تاریخی پر فراز و نشیب را به مقاومت در برابر حملات ایرانیان، عثمانی‌ها و روس‌ها گذرانده که آخرین مورد آن حمله روسیه به گرجستان در سال ۲۰۰۸ میلادی است.

در اسطوره‌های گرجی آمده است که این سرزمین بهترین و مرغوب‌ترین زمین است که هدیه خداست به مردم آن. افسانه‌های گرجی زیادی راجع به این موضوع وجود دارد که یکی از آنها حاکی از این است که زمانی که خداوند زمین را بین مردم دنیا تقسیم می‌کرد گرجی‌ها در میهمانی جمع بودند و از دریافت زمین محروم می‌شوند و زمانی پی به این موضوع می‌برند نزد خداوند می‌روند و از خدا می‌خواهند که به آنها نیز زمینی بدهد ولی او نمی‌پذیرد پس آنها خداوند را در میهمانی خود دعوت می‌کنند و او می‌پذیرد و خداوند آنقدر از میمان نوازی آنها خرسند می‌شود که به مردم گرجستان آن قطعه از زمینی را که برای خود نگه داشته بود به مردم گرجستان هدیه می‌کند! کشور گرجستان سراسر آرامش حاصل خیزی، اصالت و امنیت است و این‌ها نیز هدیه‌های ارزشمند از خداوند به مردم مهربان و دست و دلباز آن کشور است.

■ بازگشت به فهرست مطالب

موقعیت جغرافیایی

گرجستان بین ۴۱ درجه و ۷ دقیقه تا ۴۳ درجه و ۳۵ دقیقه عرض شمالی، و ۴۰ درجه و ۴ دقیقه تا ۴۶ درجه و ۴۲ دقیقه طول شرقی واقع شده است. این کشور به صورت طولی در امتداد مدارت کشیده شده و طول آن حدود ۳۷۰ کیلومتر، حداکثر عرض آن ۲۰۰ کیلومتر و طول قطر بزرگ آن ۶۱۳ کیلومتر است. مساحت گرجستان ۶۹,۷۰۰ کیلومتر مربع است.

طول مرزهای گرجستان جمعاً ۱۹۶۹,۸ کیلومتر است. این کشور از شمال با فدراسیون روسیه هم‌مرز می‌باشد، سراسر این خطوط مرزی، منطبق بر آب‌فشان رشته کوه‌های قفقاز کبیر است و ۸۰۷,۶ کیلومتر مرز مشترک را در بر می‌گیرد. این مرز از نظر استراتژی نظامی اهمیت بسیاری دارد. در حقیقت این مرز سرحدات طبیعی روسیه را در جنوب تشکیل می‌دهد، در جنوب آن گرجستان و در شمال آن جمهوری‌های خودمختار داغستان، چچن، اینگوش، اوستیای شمالی، کاباردینو-بالکاریا، کاراچای-چرکسیا، همچنین سرزمین کراسنودار را شامل می‌شود. مهم‌ترین راه‌های ارتباطی قفقاز مرکزی و غربی که روسیه را با گرجستان، ارمنستان و ایران پیوند می‌دهد، از این مرز می‌گذرد. محافظت و نگهبانی از این مرز برای روسیه جنبه حیاتی دارد، کما اینکه در دوره شوروی سابق و روسیه تزاری نیز دارای اهمیت بسیار بود و جنگ‌های بسیاری برای دستیابی به این سرحدات به وقوع پیوسته است.

گرجستان در شرق با جمهوری آذربایجان هم‌مرز است که طول آن ۳۷۴,۴ کیلومتر می‌باشد. دوراه عمده ارتباطی گرجستان با شرق، دریای خزر و ایران از این نقطه می‌گذرد (جاده زمینی و راه آهن) علاوه بر آن، لوله انتقال نفت باکو-سوپسا نیز از این مرز می‌گذرد.

در جنوب، گرجستان به ترتیب از شرق به غرب با جمهوری آذربایجان، ارمنستان و ترکیه هم‌مرز است. طول خط مرزی بین گرجستان و ارمنستان ۲۱۶,۷ کیلومتر و با ترکیه ۲۵۶,۱ کیلومتر است. در غرب، گرجستان با دریای سیاه مسدود می‌شود که طول مرز ساحلی آن ۳۱۵ کیلومتر است. جمهوری خودمختار آجاریا با مساحت ۳ هزار کیلومتر مربع در بخش جنوبی ساحل دریای سیاه در ترکیب کشور قرار دارد. استان خودمختار اوستیای جنوبی نیز با مساحت ۳,۹ هزار کیلومتر در دامنه‌های جنوبی قفقاز بزرگ در ترکیب جمهوری گرجستان قرار دارد. گرجستان با ۶۹,۷ هزار کیلومتر مربع مساحت، دومین جمهوری قفقاز جنوبی از نظر مساحت به شمار می‌رود.

تقسیمات کشوری و اداری

کشور گرجستان به ۸ استان، یک منطقه خود مختار (اوستیای جنوبی به مرکزیت تسخینوالی) و ۲ جمهوری خود مختار به نام‌های آجاریا به مرکزیت باتومی و آبخازیا به مرکزیت سوخومی تقسیم می‌گردد.

پایتخت این کشور تفلیس و شهرهای مهم آن کوتائسی، روستاوی، گوری، پوتی، باتومی، سوخومی، متسختا، چیاتورا، تقیبولی، زوگدید، تسقالتوبو، تقوارچلی، کاگرا و تلاوی می‌باشند.

آب و هوا

سرزمین گرجستان از نظر اقلیمی منحصر به فرد است، یعنی هر چهار فصل سال دیده می‌شود به طوری که در یک زمان در کناره‌های دریای سیاه هوای تابستانی در میان نخل‌های بلند و همیشه سبز حکم فرماست؛ در تپه ماهورهای پایکوهی، رویش علف‌های تازه و گل‌های بهاری، همچنین در کوهستان، مه غلیظ همچون ابری که با ریزش برف و باران همراه است وجود دارد.

اما قله قفقاز بزرگ همچون قازبگی و سایر کوه‌ها، از برف ضخیم پوشیده شده‌اند. در مجموع آب و هوای گرجستان تابعی است از موقعیت جغرافیایی این سرزمین، توده‌های هوای اشباع شده از بخارات آب دریای سیاه از سمت غرب وارد دالان قفقاز و در گرجستان غربی باعث بارندگی متناوب می‌شود و با از دست دادن نسبتی رطوبت از رشته کوه‌های سورامی، مسختی و ارسپانی وارد گرجستان شرقی می‌شود.

شاید به همین دلیل است که گرجستان شرقی بارندگی کمتری را دریافت می‌کند و آب و هوای آن خشک تر است.

کشور گرجستان عمدتاً کوهستانی است. بیش از ۸۰٪ قلمرو این سرزمین را کوهستان‌ها و تپه ماهورها پوشانده است. فعالیت‌های عادی مربوط به زلزله در نواحی دارای ساختار آتشفشانی در گرجستان جنوبی آشکار شده است.

برخلاف کلیات عمومی کوه شناسی، قسمت گرجستان قفقاز بزرگ، در مطابقت با زمین شناسی و ساختار اصلی ناهمواری، به سه قسمت غربی، مرکزی و شرقی تقسیم شده است.

تاریخ و معماری

انسان‌های اولیه را می‌توان در ماوراء قفقاز، به ویژه در گرجستان، خیلی پیش از دوره پارینه‌سنگی ردیابی کرد. در دوره مربوط به آثار دوره پارینه‌سنگی در اراضی گرجستان، انسان در گستره وسیعی سکونت داشت. یکی از قرارگاه‌های آن زمان که بیشتر قابل ملاحظه است، در یاشتخوا، در نزدیکی سوخومی کنونی است. کشور گرجستان بخشی از منطقه قفقاز می‌باشد. از ویژگی‌های کشورهای این منطقه تاریخ پرفراز و نشیب آن است. گرجستان در طول تاریخ تحت کنترل امپراتوری‌های گوناگون بوده است. از جمله این کشور بخشی از شاهنشاهی مادها، هخامنشیان ساسانیان و صفویه محسوب می‌گردیده است.

امپراتوری‌های روم، روم شرقی، عثمانی و شوروی نیز در دوران‌هایی بر گرجستان سیطره داشته‌اند. در دوران قاجار گرجستان بخشی از قلمرو ایران محسوب می‌گردید که طی قرارداد ننگین گلستان به شوروی واگذار شد. از نظر تاریخ محلی، گرجستان قلمرو پادشاهی‌های باستانی کلخیس و نیز کارتلی - ایریبیا محسوب می‌شود. بطور سنتی زمان تشکیل دولت گرجستان اواخر قرن چهارم پیش از میلاد و به پازناواز شاه نسبت داده می‌شود. ویژگی مذکور موجب گردیده است که گرجستان دارای آثار تاریخی گوناگونی باشد. به طوری که بازدید از این کشور و بناهای تاریخی آن به منزله بازدید از موزه ای تاریخی از فرهنگ باستانی شرق و غرب می‌باشد. اگر بخواهیم برای شما از این بناها نام ببریم قطعاً نیازمند نگارش کتابی قطور خواهیم بود.

جشن های گرجستان

مردم زنده دل و شاد گرجستان به بهانه های مختلف چه ملی و چه مذهبی جشن های با شکوهی برپا می کنند. از مهم ترین جشن ها جشن سال نو میلادی (کریسمس) از 15 دسامبر تا 15 ژانویه ، جشن علیلو 15 روز پس از سال نو که ریشه ملی و مردمی دارد ، کارناوال سنتی ، رقص با لباس های محلی به صورت جمعی که مناظر زیبایی می آفریند ، جشن پاک که پیش از سال نو ، جشن برکت خواهی و سبزه سبز کنی و جشن تخم مرغ رنگ کنی که همزمان با عید نوروز ماست و در فصل گل ، جشن بزرگ گل که با شکوه ترین و زیبا ترین جشن ملی و مردمی می باشد که همزمان با جشن گل رزو انقلاب مخملی آنها می باشد.

زبان

زبان گرجی زبان مردم گرجی و زبان رسمی کشور گرجستان است. زبان گرجی یکی از زبان های قفقازی و از خانواده زبان های کارتولایی می باشد. این زبان جزو ۱۴ زبانی است که دارای الفبا هستند.

جمعیت

در سال ۲۰۰۶ میلادی کشور گرجستان دارای ۴،۶۶۱،۴۰۱ تن جمعیت بوده که از این تعداد ۲،۲۳۷،۴۷۲ تن (۴۸٪) مردان و ۲،۴۲۳،۹۲۸ تن (۵۲٪) را زنان تشکیل داده‌اند. نرخ رشد جمعیت در گرجستان از سال ۱۹۷۵ تا ۲۰۰۵ میلادی، -۰٫۳ درصد بوده است. براساس آمار سال ۲۰۰۳ میلادی، نسبت زاد و ولد در ۱۰۰۰ و نسبت مرگ و میر در ۱۰۰۰ اعلام گردیده است.

براساس آمار موجود در سال ۲۰۰۷ میلادی، ۱۹٪ از کل جمعیت کشور گرجستان زیر ۱۴ سال، ۶۶٪ بین ۱۵ تا ۶۴ سال و ۱۵٪ بالای ۶۵ سال را تشکیل می‌دهند. میزان امید به زندگی در سال ۲۰۰۴ میلادی، در گرجستان ۷۰٫۶ سال بوده است.

مذهب

مردم گرجستان از نژاد قفقازی و بیشتر آنان پیرو آیین مسیحیت هستند. پادشاهی‌های گرجی در دوره‌های باستانی، یعنی ایربیا در شرق کشور و اگریسی در غرب، از نخستین کشورهایی بودند که به ترتیب در سال های ۳۱۷ و ۵۲۳ میلادی، مسیحیت را دین رسمی خود ساختند.

مسیحیان ارتودکس، کاتولیک‌ها، ارمنه، مسلمانان و یهودیان در کنار یکدیگر هم زیستی دارند. در حدود ۱۰٪ از جمعیت این کشور را مسلمانان تشکیل می‌دهند. اغلب مسلمانان در منطقه آجارا زندگی می‌کنند. در مورد تعداد ارمنه اطلاعات دقیقی در دست نیست و جمعیت آن‌ها بین ۳۰۰ هزار تا ۵۰۰ هزار نفر برآورد شده است. در یکی از میدان‌های شهر تفلیس می‌توان کلیسای ارتودکس، کلیسای ارمنه، کنیسه یهودیان و مسجد مسلمانان را به فاصله ی نزدیک از هم مشاهده کرد.

جاذبه های گردشگری

تفلیس و باتومی دو شهر توریستی گرجستان می باشند. جاذبه های گردشگری گرجستان موزه استالین، پارک آبی تفلیس، ساحل سحرآمیز، مجسمه عشق در باتومی، تندیس مده آن، دژگونیو، باغ گیاهشناسی، مسجد باتومی، کلیسای ارمنی باتومی و دریاچه لاکپشت ها می باشند.

کلیسای باگراتی (Bagrati)، یادمان های تاریخی ماتسکتا (Mtskheta) و ارتفاعات سوانتی (Svaneti) از جاذبه های فرهنگی ثبت شده گرجستان در میراث جهانی یونسکو می باشند.

ورزش های زمستانی نظیر اسکی، ماشین جت برفی (اسنومبلس) در گرجستان بسیار رایج می باشد. گردشگرانی که به گرجستان سفر می کنند می توانند در مجموع های سرپوشیده به ورزش مهیج اسکیت روی یخ بپردازند.

خرید

هر دلار آمریکا معادل ۱,۶۵ لاری (GEL) می باشد. واحد پول خرد گرجستان تتری می باشد، هر لاری معادل ۱۰۰ تتری می باشد.

طلا، نقره، سنگ های قیمتی و جواهرات دست ساز با کیفیت و ارزان، مهترین صنایع دستی گرجستان می باشد. عتیقه های مربوط به مدیترانه، روسیه و خاورمیانه و حتی اروپا را می توانید به وفور در گرجستان ببینید. در خارج از شهرها، می توانید فرش های دست باف پیدا کنید.

با ۷۰۰ دلار می توانید یک هفته در بهترین هتل ها اقامت کنید و بهترین غذاها را بخورید و از زیباترین جاذبه ها بازدید کنید. البته اگر بخواهید جواهر بخرد به پول بیشتری نیاز خواهید داشت. یک گردشگر صرفه جو، می تواند با ۱۵۰ دلار، یک هفته در گرجستان اقامت داشته باشد.

آشپزی گرجستان در منطقه معروف می باشد. خاچاپوری (Khachapuri) (کیک پنیر) و خینکالی (Khinkali) (قیمه گوشت فلغلی) از رایج ترین غذاهای گرجستان می باشد. میوه ها و سبزیجات متنوع و تازه در گرجستان یافت می شود. آب های معدنی در گرجستان مزه های جالبی دارند. معروف ترین آب های معدنی گرجستان برجمی و نابگلاوی می باشند.

پول و اقتصاد

تولید ناخالص داخلی این کشور 19.65 میلیارد دلار است و دو میلیون و 20 هزار نفر نیروی کار آن را تشکیل می دهند. نرخ بیکاری در این کشور 13.6 درصد است. 31 درصد از مردم زیر خط فقر زندگی می کنند. در سال 2007 نرخ تورم در آن 11 درصد بود.

محصولات صادراتی آن شامل ضایعات آهن، آب معدنی، سنگ آهن، وسایل نقلیه و میوه و خشکبار است که به کشورهای ترکیه (12.7 درصد)، آذربایجان (9.4 درصد)، روسیه (7.7 درصد)، ارمنستان (7.5 درصد)، ترکمنستان (7.3 درصد)، بلغارستان (6.4 درصد)، آمریکا (6 درصد)، اوکراین (5.8 درصد)، کانادا (5 درصد) و آلمان (4.6 درصد) صادر می شود.

محصولات وارداتی آن شامل سوخت، وسایل نقلیه، ماشین آلات، حیوانات و دیگر مواد خوراکی و دارو است که از کشورهای روسیه (15.2 درصد)، ترکیه (14.2 درصد)، آلمان (9.5 درصد)، اوکراین (8.7 درصد) و آذربایجان (8.7 درصد) وارد می شود.

فرهنگ مردم گرجستان

مردم گرجستان همیشه این آمادگی را دارند که ساعت ها با شما سر یک میز بنشینند و ضمن خوردن و نوشیدن درباره مسائل مختلف با شما گفتگو کنند. در سراین میزهای دوستانه آن ها حاضر هستند که برای شما هر کاری انجام دهند. یادتان باشد، دوستی هایی که در سراین گونه میزها عمیق می شود، فقط به درد همین گونه میزها می خورد و در کار و برنامه های جدی چندان نتیجه ای نخواهد داشت. یکی از آداب و رسوم رایج در میان گرجی ها، صرف غذا و نوشیدنی بر سر میزی است که به میز گرجی (Georgian Table) معروف شده است. در سر میز گرجی یک نفر نقش میزبان اصلی را بازی می کند که به او تامادا (TAMADA) گفته می شود. تامادا باید آدمی جدی باشد و به آداب رسوم میز پابیند. قبل از -

نوشیدن، تامادا با گفتن عبارت گاومرجوس (Gaumarjos) یا به سلامتی، معین می کند که آن نوشیدنی به سلامتی چه کسی یا چه چیزی باید نوشیده شود. البته معمولاً بعد از چند بار نوشیدن، تامادا این نقش خود را به یکی از میهمانان واگذار می کند و از او می خواهد که بگوید به سلامتی چه بنوشیم. اغلب، نوشیدن به سلامتی خویشاوندان، کشور، صلح، زنان و غیره می باشد.

در مراسم میز گرجی رقص و آواز نیز اجرا می شود. اگر می خواهید رقص سنتی گرجی را اجرا کنید، نگران خطاهای خود نباشید.

اما در کسب و کار و برنامه های جدی، فرهنگ مردم گرجستان متفاوت است. شما در این گونه برخوردها با دو دسته از افراد مواجه می شوید. گروه اول که میانسال یا کهن سال هستند، افرادی می باشند که بخش زیادی از عمر خود را در اقتصادهای بسته زمان شوروی یا دوران مافیایی شوراندازه سپری کرده اند. به هیچ وجه به وعده های این افراد اعتماد نکنید و همواره به حرف ها و ادعاهایشان با تردید بنگرید. دوستی آن ها با شما محدود به همان زمان های سر میز می شود، آن ها در دنیای کسب و کار بسیار نیرنگ باز هستند. سال ها کار و زندگی در سیستم های فاسد اقتصادی به آن ها آموخته است که با درستکاری نمی توان به سودی رسید بلکه استفاده اصلی در هر معامله ای به ریاکاری و نیرنگ بستگی دارد. گروه دوم افراد جوان هستند که در سال های پس از انقلاب رزوارد دنیای کسب و کار شده اند. به خوبی، به صداقت و جدیت اغلب این افراد می توان اعتماد کرد، اما در مورد قابلیت و توانایی آن ها باید تردید داشت. این گروه از افراد ممکن است نتوانند به تعهداتشان در قبال شما عمل کنند، چون از مهارت و تجربه کافی برخوردار نیستند.

البته در کشور گرجستان برنامه های ملی زیادی برای آموزش افراد هر دو گروه در عرصه کسب و کار ارائه می شود. در این برنامه ها سعی می شود که به افراد گروه اول تفهیم شود که زمانه عوض شده است و امروزه و در یک اقتصاد آزاد و سالم، شرط موفقیت سلامت در کار است.

اقامتگاه های گردشگران در گرجستان

تعداد هتل های غربی در گرجستان رو به افزایش است، نه تنها در تفلیس، بلکه در بوتامی و دیگر شهرها. در نواحی روستایی، خانه های خصوصی ارزان ترین و مناسب ترین گزینه برای اقامت می باشند، زیرا می توانید احساس راحتی در آن داشته باشید. به طور کلی اقامتگاه ها در گرجستان، خصوصاً خارج از تفلیس و بوتامی، گران می باشند، و دلیل اینکه گردشگری در گرجستان نوپا می باشد، خدمات هتل های اغلب قابل قبول نیستند (نظیر نداشتن دستمال توالت).

نکات ایمنی مهم به هنگام مسافرت به گرجستان

گردشگرانی که قصد سفر به گرجستان را دارند بهتر است نکات ایمنی زیر را رعایت فرمایند:

- گرجستان برای گردشگران بسیار امن می باشد. بعد از انقلاب سرخ، میزان جرم و فساد در گرجستان بسیار کاهش یافته است.

- پلیس گرجستان بسیار قابل اعتماد است و گشت های آنان امنیت را به خیابان های شهرهای گرجستان آورده است.

- بستن کمربند ایمنی اجباری می باشد، با وجود این آمار مرگ و میر ناشی از تصادفات در گرجستان بالاست، سعی کنید از جاده های امن عبور کنید.

سعی کنید کمتر از آب شیر، رودخانه ها و دریاچه ها، میوه ها و سبزیجات مزارع و باغ ها و لبنیات استفاده کنید.

- در شهر های کوچک، عابران پیاده با لغت Gamarjoba به شما سلام می کنند که پاسخ شما باید Gagimarjos باشد.

- سعی کنید راجع به مسائل سیاسی روسیه و مناطق جدایی طلب نظیر اوستیای جنوبی و آبخاز کمتر صحبت کنید. سفر به گرجستان می تواند برای شما تجربه ای شیرین و جالب باشد.

ما به همگان توصیه می کنیم که پیش از سفر، مطالعه بیشتری در خصوص مقصد مسافرت تان انجام دهید تا بتوانید با اطلاعات بیشتر حداکثر لذت را از مسافرت خود ببرید.

رستوران‌ها خیلی زود شلوغ می‌شوند، بنابراین یا رزرو کنید و یا زود در غذاخوری حاضر شوید.

خاچاپوری (Khachapuri) یک غذای بسیار رایج گرجی است. رواج آن در حدی است که محال است کسی از گرجستان بازدید کند و خاچاپوری را نبیند یا چیزی در مورد آن نشنود. خاچاپوری نه تنها یک غذا بلکه بخشی از فرهنگ گرجستان به حساب می‌آید. مواد اولیه این غذا عبارتند از آرد، تخم مرغ، پنیر و روغن. ترکیبات آن طوری است که نیازی نیست با نان یا برنج خورده شود، بلکه به تنهایی انرژی و پروتئین کافی را به بدن می‌رساند. گرجی‌ها اغلب عادت ندارند که در طول روز غذای مفصلی بخورند، بنابراین بسیاری از مردم به خوردن یک خاچاپوری بسنده می‌کنند.

در سطح شهر تقریباً تمامی اغذیه‌فروشی‌ها و رستوران‌ها خاچاپوری عرضه می‌کنند. محل‌هایی هم وجود دارند که کارشان فقط عرضه خاچاپوری است. در مقابل جایگاه فروش خاچاپوری معمولاً مردمی ایستاده‌اند که یک خاچاپوری در دست دارند و به خوردن مشغول هستند. خاچاپوری انواع و اقسام مختلفی دارد. برخی از خاچاپوری‌ها را می‌توانید مانند ساندویچ یا پیراشکی سرپایی میل کنید، ولی برخی دیگر را باید در بشقاب و با کمک چنگال و چاقو نوش جان کنید.

اگر غذاهای گرجی علاوه بر "خوش‌مزه" یک صفت دیگر هم داشته باشند، بدون شک آن صفت "متنوع" است. غذا در گرجستان یکی از مظاهر فرهنگ ملی است. یکی از معروف‌ترین غذاهای گرجی خاچاپوری یا پای پنیر است که از آرد، پنیر، تخم مرغ و روغن تهیه می‌شود. این پای، آن قدر در خود کالری دارد که بدون نیاز به همراهی با نان و برنج خورده شود. بعد از خاچاپوری، خینکالی در رتبه‌ی دوم غذاهای معروف گرجستان قرار می‌گیرد. خینکالی را از گوجه‌ی پخته، بادمجان، تکه‌تکه شده، گوشت بره‌ی قیمه‌قیمه، فلفل سبز و اضافه کردن سیر و سبزیجات تهیه می‌کنند. اگر در رستوران هستید و قصد سفارش دادن غذا دارید، سعی کنید یک یا دو نوع غذا سفارش دهید. در فرهنگ گرجستان سفارش دادن چند نوع غذای مختلف چندان مرسوم نیست. برای آشامیدن آب از آب لوله‌کشی استفاده نکنید، مگر این‌که به بالا بردن نیترا ت بدن‌تان یا از دست دادن یکی از کلیه‌هایتان علاقه‌مند باشید. خوش‌بختانه در تمام شهرهای بزرگ گرجستان آب معدنی سالم در دسترس است. اگر قصد رفتن به خارج شهر بخوانید تفلیس - را دارید حتماً به مقدار لازم آب همراه خود ببرید. رستوران‌ها عمدتاً از صبحانه تا شام را سرویس می‌دهند. صبحانه‌ی گرجی معمولاً عبارت است از نان تازه و تخم مرغ نیمرو و جای، البته نباید حضور خاچاپوری را در سر میز صبحانه نادیده گرفت.

شهر تفلیس

شهر تفلیس Tbilisi

که در حاشیه‌ی تفلیس ساکنند و اتوبوس‌های کثیف و آشوب‌زده شاهدی بر این ادعایند. هوای تفلیس به خاطر نزدیکی به کوه و وزش باد از سوی این کوه‌ها در تابستان‌ها خنک بوده و اصولاً بهار و تابستان برای رفتن به تفلیس بهتر است. دیدن شهر قدیمی و میدان گورگاسالیس و مجسمه‌ی قدیسین و صد البته حمام‌های آب گرم آبانتوبانی، باعث می‌شود خیال کنید در گذشته قدم می‌زنید. فروشگاه‌های گرجستان مملو از کالاهایی هستند که معرف فرهنگ گرجی‌هاست. مشخصاً برای تفلیسی‌ها مسیحیت از اهمیت فراوانی برخوردار است آن‌ها نه تنها جزو اولین اقوامی بودند که به مسیحیت گرویدند بلکه در مقابل تغییر دین هم ایستادگی کردند بنابراین بسیار طبیعی است که بخش زیادی از صنایع دستی آن‌ها را صلیب و مجسمه‌های کوچک فلزی از قدیسینی تشکیل دهد که به مسیحیت خدمت کرده‌اند. سوغات دیگر گرجستان فرش است. حتی اگر از این حجم معماری و آجر و تمدن خسته شدید باغ‌های بوتانیکال یا کوه‌پایه‌های اطراف تفلیس آماده‌اند تا شما را از شر آجرها خلاص کنند، فقط باید سوار مترو، تاکسی یا اتوبوس شوید. همه‌ی جاهای مهم شهر ایستگاه مترو و اتوبوس هم دارند، و تاکسی هم به مقدار لازم (و کافی!) در شهر موجود است. تفلیس در گذشته‌های دور ابتدا در طول سواحل رودخانه رشد کرد. بعدها با افزایش جمعیت ساخت و ساز به دامنه‌ها و تپه‌ها و فلاتهای اطراف رودخانه کشیده شد که این فلاتها در شمال و شمال شرقی شهر واقع شده‌است. قسمتهای جنوب شرقی شهر از خیابانهای تنگ و خانه‌های قدیمی دو یا سه طبقه تشکیل شده که مجموعه قدیمی شهر تفلیس را تشکیل می‌دهد آب و هوا هوای تفلیس به سبب نسیمی که از کوهستانها در دره‌های اطراف می‌وزد همیشه پاکیزه است. تفلیس بدون شک یکی از سه پایتخت دیدنی در قفقاز است و دیدنش بر هر جهانگردی واجب.

محل روی دادن تمام اتفاقات مهم گرجستان تفلیس است. شهرهای دیگر گرجستان روی هم اندازه‌ی یک دهم این شهر هم خبر و اتفاق در خود نمی‌بینند. این شهر در ۱۲۰ کیلومتری رشته کوه قفقاز بزرگ و ۲۵۰ کیلومتری دریای سیاه قرار دارد و با شهرهای تاشکند، استانبول، رم، بارسلون، بوستون، و شیکاگو هم عرض است. شهر در دو طرف ساحل رود کور* / کور (به زبان گرجی متکواری) در درون دره‌ای گسترده‌است. این رود که از کوه‌های کردستان ترکیه سرچشمه می‌گیرد به طول ۳۶ کیلومتر در شهر جاری است. سد اورتاچالا سرعت جریان آب را در مسیر شهر کاهش می‌دهد و رژیم آبی آن را تنظیم می‌کند. پنج نهر کوهستانی که از آبراهه‌های زیرزمینی می‌گذرند از دامنه‌های اطراف تفلیس به کرمی‌ریزند: دیگمیس تسکالی و ره و تساوکیسیس تسکالی / تسکالی از مغرب گلدانیس تسکالی و لوچینیس تسکالی از مشرق. دو دریاچه کوچک به نام لیسو و کو در دامنه‌های شمالی تفلیس واقع شده‌اند. دریاچه تفلیس در پشت رشته کوه ماخات واقع است و پیرامون آن دشت سامگوری قرار دارد. کوه‌های متانس میندا در مغرب تابوری و تیغه‌های سولالاکي در جنوب و رشته کوه ماخات در مشرق شهر واقع شده‌اند. در دامنه‌های شمال شرقی کوه تابوری چشمه‌های آب گرم جریان دارد که دارای ترکیبات قلبایی و سولفات است.

تفلیس مرکز تمام اتفاقات سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی کشور است و به همین دلیل برای اتفاقات و هیجانانگام موجود در آن، اکثر گرجی‌ها به زندگی در تفلیس متمایلند. هرچند در مورد این موضوع حدس و گمان زیاد است، اما می‌گویند تفلیس از قرن پنجم یکی از مهم‌ترین شهرهای حوالی قفقاز بوده. سواحل رود کواری، قسمت قدیمی‌اش، تپه‌هایش، ساختمان‌های مذهبی خوش ساخت و خانه‌های بالکن‌دار قدیمی همگی یادآور اوراسیای باستان هستند. البته تفلیس شهر مدرنی است، در گذشته‌های خود زندگی نمی‌کند، بلکه پا به دنیای مدرن گذاشته و همگام با تغییرات جهانی خود را عوض کرده است. مشخصاً از رکودی که در اواخر قرن بیستم گریبان دنیا را گرفته بود صحبت به میان است. تفلیس این رکود را با زیبایی هرچه تمام‌تر دور زد. تفلیس پراز هتل‌ها و رستوران‌های خوب است. شهری است که شب‌ها هم زنده است و در اروپا تنها چند شهر چنین خصوصیتهای را دارند. اما با همه‌ی این امکانات و قابلیت‌های تفریحی متعدد فقراره خود را در شهر باز کرده، طبقه‌ی کارگر مردم -

تاریخچه

پایتخت گرجستان، بزرگترین شهر آن و مرکز تمام اتفاقات این کشور، تفلیس نام دارد. تفلیس و رستوران‌های زیبایش، فرهنگ غنی و دیدنی‌هایش. خیلی شنیده‌ایم، اما تفلیس یعنی چه؟ ما ایرانیان آن را تفلیس می‌خوانیم اما انگلیسی‌ها به آن تبیلیسی Tbilisi می‌گویند. در زبان گرجی تیفیلیسی یا تهیبیلیسی مشتق از واژه‌ی تهیبیلی هستند، که معنای آن می‌شود گرم. احتمالاً این نام‌گذاری به خاطر چشمه‌های آب گرم موجود در تفلیس است که در حال حاضر هم وجود دارند و البته آدمیزاد سواستفاده‌گر از این موقعیت طبیعی برای ساخت حمام سود جسته. بله، امروز در تفلیس حمام آب گرم با آب گوگردی و معدنی در دسترس عموم است. تفلیس در هزاره سوم تا چهارم پیش از میلاد مسیح مسکونی شد. در سال‌نامه‌های قرن چهارم میلادی تفلیس را قلعه-شهر ذکر کرده‌اند. احتمالاً به خاطر این‌که ابتدا به ساکن، قلعه بوده و بعداً تاسیسات شهری در گوشه و کنارش ساخته شده‌اند و به تدریج سر و شکل شهر را پیدا کرده. از آن‌جا که تفلیس در تلاقی راه‌های مهم بازرگانی بوده همیشه در کانون توجهات بوده و همیشه شهری مهم به حساب می‌آمده. سواحل رودخانه‌های دور و اطراف تفلیس خاستگاه اولیه‌ی این شهر هستند، اما با ازدیاد جمعیت، شهر رو به تپه‌ها، دامنه‌ها و فلات‌های اطراف رودها گسترش یافت. قسمت جنوب شرقی شهر از خیابان‌های تنگ و باریک و خانه‌های دو-سه طبقه‌ای تشکیل شده که بافت قدیمی شهر را تشکیل داده‌اند.

جغرافیا

تفلیس در هزاره‌ی چهارم تا سوم پیش از میلاد مسکونی شد. برای اولین بار در سالنامه‌های قرن چهارم میلادی از تفلیس به عنوان قلعه شهر نام برده شده است. تفلیس به علت واقع شدن در محل تلاقی راه‌های مهم همیشه دارای اهمیت منطقه‌ای بوده و همین ویژگی‌ها سبب گسترش و توسعه این شهر از دیرباز تا کنون شده است. این شهر در ۱۲۰ کیلومتری رشته کوه قفقاز بزرگ و ۲۵۰ کیلومتری دریای سیاه قرار دارد و با شهرهای تاشکند، استانبول، رم، بارسلون، بوستون، و شیکاگو هم عرض است.

شهر در دو طرف ساحل رود متکواری در درون دره‌ای گسترده است. این رود که از کوه‌های ترکیه سرچشمه می‌گیرد به طول ۳۶ کیلومتر در شهر جاری است. سد اورتاچالا سرعت جریان آب را در مسیر شهر کاهش می‌دهد و رژیم آبی آن را تنظیم می‌کند. پنج نهر کوهستانی که از آبراهه‌های زیرزمینی می‌گذرند از دامنه‌های اطراف تفلیس به کر می‌ریزند: دیگمیس تسکالی و تساوکیسیس تسقالی از مغرب گلدانیس تسقالی و لوجینیس تسقالی از مشرق. دو دریاچه‌ی کوچک به نام لیسلی و کو در دامنه‌های شمالی تفلیس واقع شده‌اند. «دریاچه تفلیس» در پشت رشته کوه ماخات واقع است و پیرامون آن دشت سامگوری قرار دارد. کوه‌های متانس میندا در مغرب تابوری و تیغه‌های سولولاکی در جنوب و رشته کوه ماخات در مشرق شهر واقع شده‌اند. در دامنه‌های شمال شرقی کوه تابوری چشمه‌های آب گرم جریان دارد که دارای ترکیبات قلیایی و سولفات است.

تفلیس در گذشته‌های دور ابتدا در طول سواحل رودخانه رشد کرد. بعدها با افزایش جمعیت ساخت و ساز به دامنه‌ها و تپه‌ها و فلاتهای اطراف رودخانه کشیده شد که این فلات‌ها در شمال و شمال شرقی شهر واقع شده است. قسمت‌های جنوب شرقی شهر از خیابان‌های تنگ و خانه‌های قدیمی دو یا سه طبقه تشکیل شده که مجموعه‌ی قدیمی شهر تفلیس را تشکیل می‌دهد.

جمعیت

بر اساس آخرین سرشماری (۱۹۸۹) جمعیت شهر تفلیس ۱۲۴۶۹۳۶ تن بوده است متشکل از: 66.1٪ گرجی، 10٪ ارمنی، 2.7٪ اوس، 2.4٪ کرد، 1.8٪ یونانی، 1.4٪ آذربایجانی و 1.3٪ اوکراینی. یهودی‌ها و یهودی‌های گرجی، آسوری‌ها بلاروسی‌ها (روس‌های سفید) و تاتارها از دیگر اقوام ساکن تفلیس‌اند که نسبت هر کدام از آنها کمتر از ۱٪ کل جمعیت شهر است. ارمنی‌های تفلیس و روس‌ها و یهودی‌ها از جمله اقوامی هستند که تعداد آنها در فاصله ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۹ کاهش یافته است. احتمالاً جنگ آذربایجان و ارمنستان در کاهش ارامنه بی‌تأثیر نبوده است. مهاجرت یهودی‌های شوروی سابق به اسرائیل نیز ممکن است سبب کاهش تعداد یهودی‌ها در طی سال‌های یاد شده باشد.

■ بازگشت به فهرست مطالب

تور گرجستان تخصص

ماست!

۳۷۲۳۷۸۰۰

ساختار و معماری

تفلیس قدیمی از چهار بخش تشکیل می‌شد که سه بخش آن در ساحل راست کرواقع بود (که در ساحل رود از شمال به جنوب به شمال غربی - جنوب شرقی انحنای پیدا کرده است):

- ۱) کالا یا کالیسی (در غربی قلعه) بخش قدیمی اینتراموروس (بین نه‌های سولولاک و دبه خانه که به کر می‌ریزند) و ارگ نارین قلعه.
- ۲) تفلیس در پیرامون چشمه‌های آب گرم رشد کرده بود. شهر در ساحل کرو و در روبرو و پایین کالا قرار داشت. شاه صفی گروهی از سیدها را در ارتفاعات تابور (در شرق دبه خانه) سکونت داد.
- ۳) بخش خارجی - اوپانی نزدیک میدان اسپدوانی بالا و در جهت شمال دو بخش نخست.
- ۴) بخش واقع در ساحل چپ روبروی کالا به نام ایسانی یا نیسانی (بعدها اولابار) و ارتفاعات ماخاتا در شمال آن. ایسانی با صغدییل منابع عربی مطابقت دارد. گورستان صغدییل در زندگی سنت ابو ذکر شده است.

سه ارگ در تفلیس مشخص شده است:

- ۱) ارگ قدیمی تابور بر روی تپه ی ساحل راست دبه خانه که در ۱۱۹۹ / ۱۷۸۵ بکلی ویران شد. این ارگ که دروازه ی جنوبی کالا را محافظت می‌کرد دروازه ی گنجه نامیده می‌شد.
- ۲) ارگ نارین قلعه در تپه ی کالا. به نظر می‌رسد که این قلعه پیش از اسلام شورس - تسیخه نام داشته است. این ارگ در ۱۲۳۳ / ۱۸۱۸ تخلیه شد.
- ۳) ارگ ساحل چپ که به عنوان سریل عمل می‌کرد. در ۱۱۴۰ / ۱۷۲۸ ترک‌ها برای آخرین بار شروع به سنگر بندی و ایجاد استحکامات نظامی در این محل کردند اما کار را ناتمام گذاشتند.

قدیمی ترین قصر از قصرهای سلطنتی متخی در ساحل چپ روبروی پل قدیمی است. در ۱۰۴۸ / ۱۶۳۸ رستم شاه مسلمان قصری به طول حدود ۱۲۰ متر در امتداد رود کورا در تفلیس بنا کرد. در اینجا شاردن به حضور شاه نواز رسید. کمی دورتر به سوی جنوب شاه و اختانگ ششم قصری ساخت که کاملاً به سبک ایرانی تزئین شده بود. ترکها در ۱۷۲۵ / ۱۱۲۷ این قصر را ویران کردند.

وسایل نقلیه

- مترو

مترو مهم ترین وسیله ی حمل و نقل در تفلیس محسوب می‌شود. متروی تفلیس به واسطه ی قدمتش، به خودی خود یکی از جاذبه‌های دیدنی تفلیس است. ساخت این مترو در سال ۱۹۵۲ شروع شد و در ۱۹۶۶ هم به پایان رسید. متروی تفلیس دارای ۲۲ ایستگاه است و ساعت کارش از ۶ صبح تا بعد از نیمه شب است در هر توقف نام ایستگاه و ایستگاه بعدی گفته می‌شود.

- اتوبوس

اتوبوس های زرد رنگ تفلیس در اندازه‌های مختلفی هستند، توضیحی در مورد مسیر بر روی پنجره ی اتوبوس‌ها به چشم می‌خورد. بلیت را دور نیاندازید چون مأمور کنترل آن را از شما خواهد خواست. به غیر از اتوبوس، مارشروتکا - نوعی ون که یادگار دوران کمونیسم است! - هم در خدمت سیستم حمل و نقل عمومی است. مارشروتکاها بیشتر مسیرهای فرعی را تحت پوشش قرار می‌دهند.

- تاکسی

تاکسی در تفلیس فراوان است، از تاکسی متر اما خبری نیست. برای همین قبل از سوار شدن، حتماً بر سر کرایه با راننده به توافق برسید. کوتاه ترین مسیرها قیمتی در حدود سه هزار تومان خواهند داشت و قیمت مسیرهای طولانی به هفت هزار تومان خواهد رسید. اگر به مسیرهای ناشناخته تر و غیر توریستی تری می‌روید و روسی یا گرجی هم نمی‌دانید از این که راننده به طور مدام توقف می‌کند و از همشهری‌هایش در مورد آدرس شما سوال می‌کند، عصبانی نشوید و انتظار کرایه ی بیشتر از حد انتظار را نیز داشته باشید. در مورد رفتن به فرودگاه‌ها باید گفت که کرایه‌ها بیشتر هم می‌شوند.

آب و هوا

نسیمی که از کوهستان‌های اطراف تفلیس می‌وزد باعث شده است که هوای تفلیس خنک و تمیز باشد، دمای هوا در تابستان‌ها در گرم ترین حالت خود از سی درجه سانتی‌گراد فراتر نمی‌رود. زمستان‌ها، دمای هوا تا صفر درجه و در بعضی موارد کم‌تر از آن هم می‌رسد. میانگین بارش در تفلیس نزدیک به پانصد میلی‌متر است که تنها سی میلی‌متر آن به فصول گرم اختصاص دارد. در کل بهار و پاییز برای رفتن به گرجستان ایده آل هستند.

خرید

- کتابفروشی پروسپرو

در حقیقت یک کافه کتاب است. بسیاری از کتاب‌های آن راجع به گرجستان و ناحیه قفقاز، به زبان انگلیسی و با کیفیت نفیس است که البته ممکن است گران به نظر بیایند.

- ژولند

بهترین جا در گرجستان برای خرید نقشه، ژولند است. ژولند نقشه‌های تولیدی ارتش شوروی را در مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ در اختیار دارد که بهترین نقشه‌ی توپوگرافی برای پیاده‌روی در سطح شهر به شمار می‌آید. همین‌طور اگر قصد تهیه نقشه از کل گرجستان را دارید، نقشه‌ی تولید شده در ارتش شوروی و با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰ بهترین انتخاب ممکن است. ژولند همچنین به زودی نقشه‌های ۱:۵۰۰۰۰ خود را در زمینه‌های کوه‌پیمایی و کافه‌ها به بیرون عرضه خواهد کرد.

- درای بریج مارکت

یک بازار عالی برای خریدن خرده‌ریزهای قشنگ و دیدنی و همچنین مجموعه‌های جالب از آثار هنری، آکاردئون، سماور و لوازم برقی گرفته تا ظروف چینی، شیشه‌ای و فلزی است. نکته‌ی جالب سن و سال فروشندگان درای بریج مارکت است، آن‌ها اکثراً محلی و فوق‌العاده پیر هستند.

- جورجیان سوونیز

بعضی از اجناس سرو و شکل خوبی ندارند، اما مجسمه‌ها، عروسک‌ها و آدمک‌ها بامزه و گیرا هستند. اگر دنبال شمشیر - البته به عنوان دکور، نه کار دیگر! - یا مشخصات قفقازی هستید، این جا جای خوبی برای خرید آن است.

- گالری آرت گاسم

این گالری بعد از کتابفروشی پروسپرو قرار گرفته، و کالاهای مختلفی برای فروش دارد. مثلاً مجسمه‌های کوچک مسی یا زیورآلات لاک‌ی یا کیف‌های دست‌دوز، که همه هم هنر هنرمندان گرجی است را می‌توانید از آرت گاسم تهیه کنید.

- کارپیت شاپ

این فروشگاه که به کارپیت شاپ به معنای قالی‌فروشی معروف شده در واقع اسم ندارد! در نیمه راه لسلیدزه قرار دارد و محلی‌ها از آن فرش می‌خرند، که این بهترین نشانه برای تشخیص یک فروشگاه خوب است.

- میدان ۹۱

این جور تبلیغ می‌شود که میدان ۹۱، قدیمی‌ترین فرش‌فروشی در قفقاز است. میدان ۹۱ شبیه غار چهل دزد بغداد است، پر از فرش، سماور، مفرغی‌جات و همچنین لباس‌های سنتی و عتیقه‌جات از سرتاسر گرجستان است.

- گرین سان سوونیز

برای خرید روسری قلاب‌دوزی شده و خنجرینزهای ریزه و ارزان به عنوان سوغات بدک نیست.

جاذبه های تفریحی و گردشگری تفلیس

- شهر قدیمی

قسمت قدیمی تر شهر در کنار دیوارهای قلعه‌ی تاریکالا قرار دارد. کوچه‌های شهر قدیمی تو در تو در هم تنیده است و در زبان محلی به آن کالا می‌گویند. خانه‌های این منطقه اکثراً حیاط و بالکن چوبی دارند، همچنین در قسمت‌هایی از شهر قدیمی ویرانه‌هایی از ساخته‌های ایرانیان که زمانی بر گرجستان مسلط بودند به چشم می‌خورد.

- میدان گورگاسالیس

یکی از بهترین جاها برای تعیین موقعیت در تفلیس، این میدان شلوغ و پرترافیک - به خاطر وجود بازار - است. از میدان پلی به کلیسای متخی کشیده شده است، این پل از روی رودخانه کواری عبور می‌کند و میدان را به این کلیسا مرتبط می‌سازد.

- دریاچه لیسی

دریاچه تفلیس از شمال غربی تا جنوب شرقی شهر گسترش پیدا کرده است. این دریاچه از سال ۱۹۵۳ مورد استفاده واقع شده است. طول آن ۸.۷۵ کیلومتر، حداکثر عرض آن ۱.۸۵ دریاچه از باران، برف و آب‌های زیرزمینی تامین میشود. در بهار حداکثر مقدار و در پاییز حداقل مقدار آب را دارا میباشد. حداکثر دمای آب آن در تابستان به ۲۸ درجه سانتی گراد میرسد. آب دریاچه تا حدودی شور است. ۲۶۹۵ میلی گرم در لیتر املاح دارد. از این دریاچه جهت پرورش ماهی استفاده میشود و در تابستان مردم تفلیس جهت ماهیگیری و استراحت و شنا به کنار این دریاچه می‌آیند.

- دریاچه تفلیس

این دریاچه بسیار کوچک در دامنه شمالی کوه مقدس واقع شده است و ارتفاع آن سطح دریا ۶۸۶.۷ متر بوده و توسط آب نهر و آرازی تغذیه می‌شود. حداکثر عمق آن به ۲.۶ متر میرسد و در آنجا تله کابین هم دایر است. در فصل تابستان محل مناسبی جهت تمدد اعصاب و پیاده روی و استفاده از هوای پاک و باطراوت آن می‌باشد. این دریاچه در یکی از پارک‌های تفلیس واقع شده که می‌توان با تله کابین از آن‌ها دیدن کرد دارای امکانات قایق سواری ماهیگیری و شنا دارد.

- دریاچه لاکپشت

این محله که بین مردم شهر معروف به محله حمام‌ها می‌باشد در کرانه راست رودخانه کورا واقع شده و جزو قدیمی ترین و تاریخی ترین مناطق تفلیس به شمار می‌آید. علت ساخت حمام‌ها در این منطقه برمی‌گردد به وجود چشمه‌های آب گرم طبیعی که در این منطقه به وفور یافت می‌شده است. بر اساس افسانه‌ها پادشاه کارتل (نام قدیمی پادشاهی گرجستان) یعنی واخانگ گرگاسالیس به معنی گرگ سر) در قرن ۵ میلادی و بواسطه کشف این چشمه‌های معدنی در زمان شکار علاقمند شد شهر جدیدی در اینجا بنا نهاد که بواسطه گرم بودن آب چشمه‌ها بر این شهر نام تبیلیسی به معنای جای گرم نهاده شد. جهانگردان، مورخان و جغرافیدانان معروفی در آثار نه جامانده از خود در مورد وجود این چشمه‌ها سخن رانده اند.

- کلیسای ژواریس ماما

تاریخ ساخت این کلیسا به قرن پنجم میلادی برمی‌گردد، البته بازسازی‌های انجام شده بر روی ژواریس ماما، آن را بیشتر یک کلیسای قرن شانزدهمی معرفی می‌کند. نقاشی‌های دیواری کلیسا به وسیله‌ی رنگ‌های قرمز و آبی ترمیم شده، فضای داخلی کلیسا بسیار آرام‌بخش و عارفانه است.

- موزه تاریخ تفلیس

این موزه در دل یک کاروان‌سرای قدیمی جای گرفته است و نمایش‌گر عکس‌هایی مربوط به دوره‌ی شوروی و البته اشیای هنری مربوط به همان دوران است.

- کلیسای جامع سیونی

در اصل در طی قرون ششم و هفتم میلادی ساخته شده، اما در طول زمان‌های بسیار آن قدر مورد مرمت و بازسازی و تغییرات قرار گرفته که به سختی می‌توان گفت کدام قسمت از آن به کدام زمان مربوط می‌شود. البته در این مورد استثنا هم داریم، قطع به یقین ایوان جنوبی یک کارپیمان‌کاری و سرهم‌بندی شده مربوط به دهه‌ی نود است، البته اکثر تغییرات به قرن سیزدهم بازمی‌گردند اما خب گنبد نمازخانه‌ی جنوبی در قرن هفدهم اضافه شده. مقدس‌ترین و مهم‌ترین شی‌ئی که در این کلیسا نگه‌داری می‌شود صلیب سن نینو است که طبق افسانه‌ها از شاخه‌های درخت مو تشکیل شده و قدیس مربوطه یعنی سن نینو این شاخه‌های مورا با موهای خودشان بسته و صلیب مزبور را درست کرده‌اند. بدل این صلیب در سمت چپ محراب قابل تماشاست، صلیب اصلی البته در جای امنی در داخل کلیسا نگه‌داری می‌شود.

- قلعه ناریکالا

تا قبل از ساخته شدن برج تلویزیون تفلیس قلعه ناریکالا تنها چیزی بود که در آسمان توجه چشم را به خود جلب می‌کرد. ناریکالا همچنین یک نماد باستانی از تفلیس و استحکامات دفاعی‌اش به شمار می‌رود. دیوارهای قلعه به برهه‌های تاریخی مختلفی تعلق دارند، مثلاً اولین دیوار مربوط به قرن چهارم میلادی و زمانی است که ایرانی‌ها گرجستان را در دست داشتند و قلعه تنها یک دژ دفاعی بود، نه بیشتر. اکثر قلعه، به خصوص برج‌ها و ساختمان اصلی به دست امپراتور عرب و در طول قرن هشتم ساخته شده. بعدها گرجی‌ها، فارس‌ها و ترک‌ها هر کدام قسمت‌هایی را به آن اضافه می‌کردند تا این‌که در سال ۱۸۲۴ انفجار عظیمی بر اثر احتراق مهمات روسی که در قلعه انبار شده بود رخ داد، که نه تنها دیوارهای قلعه بلکه کلیسای سنت نیکلاس که درون قلعه قرار داشت را نابود کرد. ناریکالا در طول دهه‌ی نود به کمک رییس پلیس تفلیس بازسازی شد، از بالای قلعه چند نمای بکر و زیبا از شهر تفلیس قابل تماشاست. بیرون در قلعه مجسمه‌ی کارتلیس ددا (مادر گرجستان) قرار دارد. این مجسمه‌ی آلومینیومی ۲۰ متر طول داشته و یکی از سمبل‌های گرجستان است. در یکی از دست‌ان این مجسمه شمشر و در دست دیگری یک جام قرار دارد، که هر دوی این‌ها نماد گرجی‌ها به حساب می‌آیند. نشان‌هایی از میهمان‌نوازی و سلحشور بودن.

- آولاباری

آولاباری خیلی توی چشم است، در قسمتی از تفلیس و روی صخره‌هایی که در شرق ساحل رود کواری قرار دارند واقع شده و به اندازه‌ای که پل متخی از شهر قدیمی دور می‌شود، امتداد می‌یابد. به خاطر ارتفاع و اشرافی که به رودخانه داشت حداقل دوبار در طول تاریخ مورد استفاده‌ی متجاوزین به گرجستان قرار می‌گیرد. در سال ۱۲۲۶ میلادی و بعد در سال ۱۵۲۲، گرجی‌هایی را که مخالفت سیاسی یا مقاومتی در برابر پذیرش دین می‌کردند، از آن ارتفاع به پایین و درون رودخانه می‌انداختند. بله، رسم روزگار چنین است. در آولاباری یک مجسمه از شاه و اختانگ گورگاسالی در حال اسب‌سواری وجود دارد. گورگاسالی در قرن پنجم تفلیس را پایتخت خود قرار داد. قصر داوود شاه این‌جا ساخته شده بود و ازدواج ملکه تامار در همین‌جا برگزار شده بود، قصر به همراه کلیسای کنار آن توسط مغول‌ها ویران شد. کلیسایی که امروزه در آولاباری می‌بینیم در قرن سیزدهم و توسط شاه دمتری تاودادبولی ساخته شده و در طول قرون بعدی هم چند بار مورد بازسازی قرار گرفته. در سال ۱۹۷۴ کلیسا را به کل تبدیل به سالن تئاتر کردند و ده سال طول کشید تا دوباره کاربری کلیسا پیدا کند. روی تپه‌ی آولاباری یک سمبل مذهبی از گرجستان وجود دارد: کلیسای جامع سمیندا سامبا. کمی آن‌طرف‌تر هم کاخ ریاست جمهوری قرار دارد.

- روستاوی و شهر جدید

اگر تفلیس موجود زنده بود، خیابان روستاوی که در یک و نیم کیلومتری شمال میدان تاویسو پلیس قرار دارد، شاه‌گش به حساب می‌آید. طرح اولیه‌ی ساختش را روس‌ها در قرن نوزدهم دادند و الان با ساختمان‌های شیک و مهم پر شده است. این خیابان برای پیاده‌روی عالی است. برنامه‌ی نوسازی خیابان روستاوی تصمیم دارد که با حفظ نمای ساختمان‌ها و مرمت آن‌ها، کاشتن گل و احداث مسیرهای جدید که خودرو در آن اجازه‌ی تردد و پارک کردن نداشته باشد برزیبایی آن بیافزاید.

- میدان تاویسوپلیس

میدان تاویسوپلیس با میدان آزادی، قبلاً میدان لنین نام داشت. هتل ماریوت در غرب و سالن بزرگ شهر در جنوب آن قرار گرفته است. آخرین مجسمه‌ی لنین در گرجستان این‌جا ایستاده بود که در سال ۱۹۹۰ سرنگوش کردند و به جای آن مجسمه‌ی طلایی سنت گئورگ قرار دارد.

- موزه هنرهای زیبا

در شمال شرقی میدان تاویسوپلیس قرار گرفته و سعی کرده به طرز جامعی هر چیزی که به نوعی با هنر گرجستان در ارتباط است را درون خود داشته باشد. این اشیا از قرون قبل از میلاد مسیح تا دوران معاصر را در برمی‌گیرند. بعضی از بخش‌ها به خاطر مشکل تهویه هوا بسته هستند. برجسته‌ترین بخش موزه بخش گنجینه‌هاست، که بدون پرداخت پول می‌توانید از وجود راهنمای موزه هم استفاده کنید. بخش گنجینه شامل مجموعه‌ای است غنی از تندیس‌ها، جواهرات و صلیب‌هایی که از فلزات ارزشمند مثل طلا و نقره درست شده‌اند اکثر این اشیا از سرتاسر گرجستان و منطقه‌ی گرجستان باستان و کلیساها و صومعه‌های موجود در آن مناطق - بیشتر منظور ترکیه‌ی امروزی است - کشف و به این موزه انتقال داده شده. خیلی از اشیا و میراث فرهنگی گرجی‌ها که برایشان مقدس و متبرک است در این موزه نگه‌داری می‌شوند که از میان آن‌ها می‌توان به صلیب روی سینه‌ی ملکه تامار اشاره کرد که چهار زمره، پنج یاقوت و شش مروارید، در آن به کار رفته است. این تنها عتیقه‌ی شخصی، شناخته شده مربوط به پادشاهی قرن دوازدهم میلادی است. از دیگر بخش‌های مشهور موزه می‌توان نقاشی‌های نیکو پیرعثمانی، صنایع دستی و اشیای هنری ایرانی و آذربایجانی و نقاشی‌های گرجی، اروپایی و روسی، مربوط به قرن نوزدهم را نام برد که مشخصاً تحت تاثیر انقلاب روسیه خلق شده‌اند.

- موزه‌ی پول

موزه‌ی پول که در میدان تاویسوپلیس قرار دارد، در تفلیس موزه‌ی معروفی به حساب می‌آید. موسس این موزه، بانک ملی گرجستان بوده. در این موزه شما سیر تحول پول گرجستان، از قرن ششم قبل از میلاد تا حال حاضر را مشاهده می‌کنید که شامل کوپن‌های انحصاری که تا قبل از معرفی لاری به عنوان پول ملی استفاده می‌شد هم، می‌شود.

- وک

منطقه‌ی اعیان‌نشینی است که البته کمی با تفلیس فاصله دارد، خانه‌ی اکثر افراد مشهور در این منطقه قرار گرفته و پر است از مراکز خرید، رستوران و کافه. می‌گویند وک روی قبرستانی که به قربانیان سال‌های دهه‌ی سی اختصاص داشته ساخته شده، شهرت وک عمدتاً به خاطر وجود دانشگاه ملی تفلیس در آن است. علاوه بر دانشگاه، وک یک دریاچه‌ی بسیار مشهور دارد که به نام دریاچه‌ی لاک‌پشت‌ها می‌شناسندش و می‌شود در آن ماهی‌گیری هم کرد.

- کوه متاتسمیندا یا کوه مقدس

متاتسمیندا تپه‌ای بلند است که بخش مرکزی تا غرب شهر تفلیس را فرا گرفته و دکل تلویزیون به طول ۲۱۰ متر هم بر روی آن قرار دارد. بالای تپه، پارک متاتسمیندا قرار دارد؛ یک پارک مجهز و تفریحی با مساحت یک کیلومتر مربع که بلندترین رولر کستر - قطارهای شهر بازی که با سرعت زیاد و روی مسیر ماریپیج حرکت می‌کنند - در سرتاسر اروپا را، با طول شصت متر، می‌توانید در آن ببینید.

- باغ‌های بوتانیکال

خودتان را برای یک گشت و گذار دو-سه ساعته آماده کنید. باغ‌های بوتانیکال در سال ۱۸۴۵ به روی عموم بازگشایی شدند و قبل از آن، تنها خانواده سلطنتی حق استفاده از آن‌ها را داشتند.

- کلیسای ارامنه‌ی گئورگ مقدس

بالای میدان گورگاسالی، کلیسای جامع ارامنه سنت گئورگ مقدس قرار دارد. این کلیسا در سال ۱۲۵۱ میلادی ساخته شد. البته ساختمان فعلی مربوط به قرن هجدهم است. هرچند ورودی کلیسا به طرز غافلگیرانه‌ای کوچک است اما در عوض نقاشی‌های فوق‌العاده‌ای دیواره‌های ورودی را پوشانده. سایات نووا، شاعر دربار شاه ارکله، در سال ۱۷۹۵ میلادی هنگام حمله‌ی ایران، درست در مقابل در این کلیسا کشته شد.

- آب‌انوتوبانی

حمام‌های این منطقه، در جنوب تفلیس یک قطب اجتماعی را تشکیل داده‌اند که شهرت‌ش نیز به خاطر وجود حمام‌های گوگرد است. این حمام‌ها همیشه معروف بوده‌اند و در حال حاضر نیز شلوغ هستند. الکساندر دوما و پوشکین در این حمام‌ها تن خود را شسته‌اند، ضمن این‌که دوما اذعان داشته که این بهترین استحمام در تمام عمرش بوده! اکثر حمام‌ها در قرن هفدهم ساخته شده‌اند و مثل خانه‌های زنبوری در یک کندو در تمام آب‌انوتوبانی پخش هستند، یک علامت برای این حمام‌ها می‌تواند شکل خاص گنبدش باشد.

- مسجد

در فاصله‌ی کوتاهی از حمام‌ها، در یک سربالایی، تنها مسجد تفلیس قرار دارد. این مسجد که در سال ۱۸۹۵ ساخته شده از دوران لاورنتی بریا -۱۹۳۰ میلادی- که به دوره‌ی دین‌ستیزی مشهور است، جان سالم به در برده. نکته‌ی جالب توجه در این مسجد این است که شیعیان و اهل تسنن در کنار هم در این مسجد نماز می‌گذارند. خیابانی که مسجد در آن واقع شده، بوتانیکوری نام دارد.

- محله حمام‌های قدیمی، حمام شاه عباس

میدان آزادی تفلیس واقع در شهر تفلیس پایتخت کشور گرجستان و در خیابان معروف روستاولی است. این میدان قبلاً میدان پاسکوویچ یروانسکی نامیده می‌شد و بعداً میدان لنین و در حال حاضر میدان آزادی نامیده می‌شود. این میدان به طور مختصر میدان یروان نیز نامیده می‌شد. پاسکوویچ یروانسکی یک سرهنگ روسی بود و این عنوان را به خاطر تسخیر شهر ایروان برای امپراطوری روسیه دریافت کرد. در مجاورت کناره شرقی میدان آزادی فضای باز کوچک با یک فواره موجود است. کنار این میدان ایستگاه مترو برای دسترسی به آن قرار دارد. همچنین هتل ماریوت نیز در این میدان شعبه دارد. از این میدان به قسمت قدیمی تفلیس نیز می‌توانید بروید.

- میدان آزادی تفلیس

این پارک مرتفعترین پارک شهر تفلیس و یکی از بزرگترین و جذابترین پارک‌های بیست که هر روزه بیشترین تعداد بازدیدکننده را به خود جلب می‌کند. این پارک در ارتفاع ۸۰۰ متری سطح دریا واقع است در حالیکه خود شهر در ارتفاع متوسط ۴۳۰ متری قرار گرفته است. این مکان در فاصله تقریبی ۷.۵ کیلومتری از مرکز شهر واقع بوده و مسیر آن را با سواری در عرض ۱۵ دقیقه می‌توان طی نمود. البته کوتاهترین مسیر برای رسیدن به این پارک استفاده از تله کابین و یا قطار ریلی مخصوص این پارک است که بازسازی این دو مجموعه بعلاوه ساخت یک چرخ فلک عظیم (هم اکنون در حال کار) و همچنین یکی از جاذبه‌های منحصر بفرد شهر یعنی ساخت مجموعه ای موسوم به کوه‌های آمریکایی به عهده شرکت Rakeen Development* گذارده شده است. در سال ۲۰۰۸ شهرداری تفلیس اداره این پارک را به مدت ۴۹ سال به این شرکت واگذار کرده است.

در مورد سفر به گرجستان سوال دارید؟ با لبخند، راهنمای شما عزیزان هستیم

ارمغان آفاق ایرانیان

۳۷۲۳۷۸۰۰

شهر باتومی

شهر باتومی Batumi

از زمان تغییر قدرت در استان آجارا، باتومی مورد توجه سرمایه گذاران بین المللی قرار گرفته است بطوری که قراقها 100 میلیون دلار جهت خرید بیش از 20 هتل در استان آجارا سرمایه گذاری کرده اند و پروژه ساخت چندین هتل دیگر در منطقه از سال 2007 در دست اقدام است.

باتومی همچنین میزبان پایگاه 12ام روسیه نیز بود. بعد از انقلاب گل رز، دولت مرکزی جهت برچیده شدن این پایگاه و خروج نیروهای روسی قراردادی را در سال 2004 با روسیه منعقد کرد که بر اساس آن میبایست روسیه تا سال 2008 این پایگاه را تخلیه میکرد ولی این پایگاه پیش از موعد و در 13 نوامبر سال 2007 به دولت گرجستان واگذار گردید.

فرودگاه بین المللی باتومی در 2 کیلومتری جنوب شهر باتومی واقع شده است. این فرودگاه یکی از سه فرودگاه گرجستان است که در سطح بین المللی در حال فعالیت هستند. فرودگاه بین المللی باتومی که در 20 کیلومتری شهر آرتوین ترکیه قرار گرفته از سال 2007 طی تفاهنامه میان ترکیه و گرجستان، به عنوان فرودگاه داخلی ترکیه نیز مورد استفاده قرار می گیرد، بدین ترتیب پروازهایی که مسافران شهر آرتوین ترکیه را با خود به همراه دارند، در فرودگاه باتومی فرود آمده و مسافران خود را به داخل ترکیه ترانسفر می کنند.

تاریخچه

باطوم در دوره هخامنشیان، از متصرفات پادشاهان هخامنشی شمرده می شد. این شهر در محل بندرگاه قدیمی رومی باتوس، که احداث آن را به آدریانوس نسبت می دهند، بنا شد. در سده 15 میلادی، شهر و ناحیه باطوم مدتی در دست سلاطین عثمانی بود و از 1627 میلادی جزو متصرفات عثمانی شد و ظاهراً از همین دوره، اسلام در آن جا رواج یافت. در اوایل سلطنت سلطان احمد سوم، مردم گرجستان شورش کردند و از پرداخت مالیات سر باز زدند، ولی شورش سرکوب شد و عثمانی ها در باطوم و چند جای دیگر قلعه هایی بنا نهادند. در زمان سلطنت عبدالعزیز عثمانی مسجد جامعی به نام عزیزیه در باطوم ساخته شد. در 1878 میلادی قشون روسی بندر و شهر باطوم را تصرف کردند و در ۲۸ اوت همان سال، به موجب عهدنامه سان استفانو، باطوم به آنان واگذار گردید، اما بعدها باز جزو گرجستان شد. در آوریل 1918 میلادی، قشون عثمانی باطوم را -

باتومی در جنوب غربی گرجستان و در ساحل دریای سیاه واقع شده است. گرجستان از طریق این بندر ارتباطات تجاری و مسافرتی خود را با قاره اروپا انجام می دهد. بندر باتومی با نماد دلفین، مرکز استان آجارا است که در حقیقت مرکز تابستانی کشور گرجستان محسوب می شود و در ماه های ژوئن تا آوریل پذیرای بیشترین حجم مسافران است. در این فصل مسافران زیادی از کشورهای اطراف برای گذراندن تعطیلات خود راهی این شهر می شوند و همین پدیده برای گرجی های منطقه یعنی رونق کسب و کار، حتی بسیاری از اهالی جویای کار تفلیس هم این فرصت را غنیمت شمرده و تابستان خود را در باتومی سپری می کنند.

این شهر با دارا بودن بندری بزرگ نقطه پایانی خط راه هن و خط لوله نفت باکو در منطقه قفقاز جنوبی محسوب میشود که در حدود 20 کیلومتری مرز ترکیه واقع شده و از نظر مرکبات و چای منطقه حاصلخیزی محسوب میشود. صنایع فعال در این منطقه عبارتند از: کشتی سازی، صنایع غذایی و تولید برق.

در سال 1901 یعنی 16 سال قبل از انقلاب روسیه جوزف استالین، رهبر آینده اتحاد جماهیر شوروی، جهت هدایت اعتصابات در این شهر استقرار یافت. ناارامیها در خلال جنگ جهانی اول منجر به ورود مجدد ترکها به این شهر در سال 1918 گردید که به دنبال آنها در دسامبر همان سال انگلیسی ها نیز وارد این شهر شدند و تا جولای 1920 در آنجا ماندند. بعد از آن آتاتورک این منطقه را به بلشویک ها واگذار کرد به شرط اینکه به این منطقه خودمختاری اعطا شود زیرا در بین مردم این منطقه مسلمانان نیز زندگی می کردند.

وقتی که در سال 1990 اتحاد جماهیراز هم باشید در پی ناارامیهای بوجود آمده اعلان اباشیدزه به عنوان رئیس این منطقه خودمختار انتخاب شد و توانست از ضعف دولت مرکزی استفاده ببرد و این منطقه را تحت کنترل خودش اداره کند. در سال 2004 اعلان اباشیدزه در هنگام اعتراضات مربوط به انقلاب گل رز در تفلیس به روسیه گریخت.

باتومی هم اکنون بزرگترین بندر گرجستان محسوب می شود و ظرفیت پذیرش تانکرهایی تا حجم 80000 تن را که شامل نفت آسیای مرکزی نیز می باشد، دارا است. همچنین این شهر مرکز صادرات محصولات منطقه نیز می باشد. از سال 1995 ظرفیت این بندر به تدریج بالا رفته تا سال 2001 به 8 میلیون تن رسیده است. در آمد سالیانه این بندر بین 200 تا 300 میلیون دلار تخمین زده می شود.

اشغال کرد و سال بعد سپاهیان انگلیسی وارد آن جا شدند. در ژوئن 1919 میلادی، انگلیسی‌ها باطوم را تخلیه کردند. پس از آن جمهوری گرجستان تأسیس شد ولی بعد از مدت کوتاهی، سقوط کرد و حزب کمونیست قدرت را به دست گرفت و گرجستان جزو اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی شد. در مارس 1921 میلادی، بر اثر معاهده‌ای بین دولت ترکیه و شوروی، قسمتی از گرجستان به نام قارص و اردهان به ترک‌ها واگذار شد و باطوم همچنان در گرجستان باقی ماند و در ۱۶ ژوئن همان سال، مرکز جمهوری سوسیالیستی آجارتستان شد.

آب و هوا

باتومی در جنوب ناحیه مرطوب استوایی واقع است. آب و هوای این شهر متأثر از جریان هوای دریای سیاه و کوه‌های اطراف می‌باشد به طوری که تقریباً در تمام طول سال شاهد بارندگی است و مرطوبترین شهر در کل گرجستان و منطقه قفقاز به شمار می‌آید. میانگین درجه گرما در طول سال در باتومی ۱۴ درجه سانتیگراد بوده که ماه ژانویه با ۷ درجه سانتیگراد سردترین و ماه اگوست با ۲۲ درجه سانتیگراد گرمترین ماه در باتومی می‌باشند. کمترین دمای ثبت شده منفی ۹ درجه و بیشینه دما ۴۰ درجه سانتیگراد بوده است. در ۲۳۹ روز از سال بالای ۱۰ درجه گرم است و در ۱۹۵۸ ساعت از سال آفتاب مهمان این شهربندی می‌باشد. میانگین سالانه بارش باتومی ۲۷۱۸ میلیمتر بوده که سپتامبر با میانگین ۳۳۵ میلیمتر مرطوبترین و ماه می با ۹۲ میلیمتر بارش خشک‌ترین ماه سال محسوب می‌شوند. در باتومی برف خیلی کم میبارد و تنها ۱۲ روز از سال شاهد بارش برف است (۳۰ سانتیمتر) و رطوبت نسبی آن بین ۷۰ تا ۸۰ متغییر است.

فرودگاه

فرودگاه بین‌المللی باتومی در ۲ کیلومتری جنوب شهر باتومی واقع شده است. این فرودگاه یکی از سه فرودگاه گرجستان است که در سطح بین‌المللی در حال فعالیت هستند. فرودگاه بین‌المللی باتومی که در ۲۰ کیلومتری شهر آرتوین ترکیه قرار گرفته از سال ۲۰۰۷ طی تفاهمنامه میان ترکیه و گرجستان، به عنوان فرودگاه داخلی ترکیه نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. بدین ترتیب پروازهایی که مسافران شهر آرتوین ترکیه را با خود به همراه دارند، در فرودگاه باتومی فرود آمده و مسافران خود را به داخل ترکیه ترانسفر می‌کنند.

خرید

به طور کلی در باتومی دنبال مراکز خرید مدرن و مجلل نباشید. در بازارچه‌های سنتی شهر هر کالایی را ممکن است پیدا کنید. بازار اصلی و سنتی شهر هم خویا بازار نام دارد. از دیگر مراکز خرید باتومی می‌توان بانی در خیابان مایاکووسکی، باتومی در خیابان اگمشینیلی، الامی در خیابان اگمشینیلی، مرکز تجاری مسکو در خیابان پوشکینی و بخری در خیابان جواخیشلی را نام برد.

- آلد فود شاپ

این فروشگاه مواد غذایی که نامی هم ندارد معمولی‌ترین اجناسی را که روی کره‌ی زمین یافت می‌شوند می‌فروشد، اما دکوراسیون پرخرج و طلایی آن یادگار دوران قبل از انقلاب است و همین امر این فروشگاه را مهم و دیدنش را واجب کرده.

جاذبه های تفریحی و گردشگری باتومی

باتومی را می توان یکی از زیباترین و توریست پذیرترین بنادر و شهرهای قفقاز نامید. در سال های اخیر دولت گرجستان با برنامه ریزی های توریستی عالی این شهر را با تمام زیبایی هایش به دنیا معرفی کرده است. خصوصاً طرفداران زیادی هم در بین مسافران ایرانی به دست آورده است.

ساحل دریا و بلوار اصلی شهر از پرطرفدارترین جاهای دیدنی باتومی هستند. قلعه باستانی گونیو آپاساروس، آبشار ماخونتستی (Makhuntseti)، باغ گیاه شناسی، آب گاه دلفین ها، آکواریوم باتومی، مسجد قدیمی، کلیساهای ارتودکس و ارمنی و کاتولیک، پارک آبی، پارک 6 می و دریاچه نوریگلی (Nurigeli) و خیلی جاهای دیدنی دیگر هم منتظر بازدید مسافران باتومی هستند.

قسمت ساحلی شهر که به نوعی منطقه توریستی شهر به حساب می آید، ظاهر زیبایی دارد. هتل های لوکس و تازه تاسیس شده، رستوران های پر زرق و برق و فضاهای سبز همگی در خیابان معروف روستاولی واقع شده اند. شوتا روستاولی نام بزرگترین شاعر ادبیات کلاسیک غیردینی گرجستان است که در سده 12 میلادی می زیسته و به پاس احترام در اکثر شهرهای گرجستان نام این شاعر بر روی زیباترین خیابان شهر نهاده شده است.

معروف ترین و زیباترین بخش شهر Boulevard است. این پارک نسبتاً بزرگ به طول 1.5 کیلومتر در ساحل دریا واقع شده و قدمت آن به سال 1881 بر می گردد. چرخ و فلک معروف باتومی هم در جنوب همین پارک واقع شده است.

- فواره نپتون

این میدان معروف با مجسمه مدئا (مدیا) که در حال تقدیم پشم زرین است آراسته شده است. در یکی از افسانه های یونان باستان پهلوانی به نام جیسون به دستور پادشاه به یک سفر به ظاهر غیر ممکن فرستاده می شود تا پشم زرین را از کولخیس (گرجستان کنونی) به یونان ببرد. جیسون با بزرگترین کشتی آن زمان، آرگو، به سرزمین کولخیس سفر می کند. پادشاه کولخیس، آیتس، که پشم زرین را پنهان کرده بود، دستیابی به آن را مشروط به انجام وظایفی می دانست. جیسون باید گاو وحشی که دارای نفس آتشین بود را رام کرده و با آن زمین را شخم میزد؛ سپس باید دندان های اژدها را در این زمین کاشته و با مردان جنگجوی زره پوشی که حاصل جوانه این دانه ها بودند نبرد می کرد و در آخر باید با اژدهای هوشیاری که از پشم زرین مراقبت می کرد روبرو می شد. جیسون تمام این وظایف را با کمک مدیا، دختره آیتس که عاشق او شده بود به اتمام رسانید. بعد از به دست آوردن پشم زرین، جیسون و مدیا از کولخیس گریخته و با هم ازدواج می کنند. شهردار باتومی در سال 2007 از این مجسمه که برای ساخت آن یک میلیون دلار هزینه شده بود، رونمایی کرد و آن را به مدیا، شخصی که گرجستان را به اروپا نزدیک تر کرد، تقدیم کرد.

- میدان اوروپاس

این میدان پهن و عریض، میدان مرکزی و اصلی باتومی به حساب می آید و از جمله خصوصیات آن می توان به فضاهای اختصاص یافته به فعالیت های ورزشی و همچنین فواره های موزیکالش اشاره کرد. بر فراز میدان یک یادبود برجسته - بلند!- از مدئا، کسی که باعث شد تا گرجستان به اروپا نزدیک شود وجود دارد که در سال ۲۰۰۷، شهردار باتومی از آن پرده برداری کرد. این یادبود که به هزینه ی دولت ساخته شده، یک مجسمه ی مدئا بر روی یک سکوی بلند است. ساخت آن حدود یک میلیون لاری گرجستان هزینه داشته و نام سازنده ی آن، داویت خمالادزه است.

- موزه استالین

اول این که استالین، یکی از سرسخت ترین و شاید خشن ترین و شاید افسانه ای ترین رهبران شوروی سابق، اهل گرجستان بود. دوم این که استالین اهل باتومی نبود، اما این دلیل نمی شود یک موزه در باتومی به نام او نباشد، استالین در گوری، یک شهر کوچک در گرجستان، به دنیا آمد. موزه استالین یک بنای سرگرم کننده است که بینندگان را با زندگی او آشناتر می کند. استالین بین سال های ۱۹۰۱ و ۱۹۰۲ تنها چند ماه در این ساختمان ساکن بود. او در طی مدت اقامتش در باتومی، به سازماندهی کارگران قیرکار کمک کرد و یک مرکز چاپ غیرقانونی هم راه انداخت. هرچند که او دو دهه بعد مشهور شد و هنگام اقامتش در باتومی، شاید فقط این کارگران قیرکار و کارمندان مرکز چاپ و پدر و مادر و اقوامش او را می شناختند. وسایلی از او به جا مانده که در این موزه به نمایش گذاشته شده اند و از میان آن ها می توان به تختی که او در آن می خوابید و همچنین یک حوله ی بیدخورده اشاره کرد!

- موزه هنر آجارا

موزه هنر آجارا یک فاصله ی سرخوشانه - و شاید از جهاتی، نجومی- با مابقی موزه های کم رونق و بد نورپردازی شده ی گرجستان دارد. مجموعه های این موزه، هنر گرجی را در بر می گیرد که شامل نقاشی های پیروسمانی، و النوا آخولدانی و همین طور نقاشی های اروپایی و روسی در سده های نوزدهم و بیستم میلادی است.

- موزه فن آوری نوبل

این موزه شما را به سال های اوج باتومی، اواخر قرن نوزده و اوایل قرن بیستم که تجارت بین المللی نفت در این بندر رواج داشت - و باتومی با سرمایه گذاری نوبل و روتسچاپلدز در آن پیشتاز بود - می برد.

- بلوار باتومی

هرکس به باتومی می‌رود دیر یا زود خود را در حال قدم زدن در بلوار باتومی یا همان باتومیس بلواری - که پارکی به طول ۱,۵ کیلومتر است و مقابل ساحل اصلی کشیده شده - می‌یابد. بلوار پراز مسیرهای پیاده‌روی، دار و درخت و کافه‌های ساحلی است. به همه‌ی این‌ها یک چرخ و فلک گول پیکر را هم اضافه کنید که منعکس‌کننده‌ی روح زندگی جاری در این بلوار است. بلوار در سال ۱۸۸۴ میلادی ساخته شده و در همان ابتدای امر چند گونه گیاه و درخت کم‌یاب را هم در آن کاشتند. البته ساحل این‌جا سنگلاخی است اما زیبایی‌های خودش را دارد و همیشه هم تمیز است. در تابستان از شدت ازدحام جمعیت تا حد انفجار می‌رود. اگر دنبال آب تمیزتر و جمعیت کمتر هستید باید یک مسیر کوتاه را تا جنوب شهر و گونیو کواریاتی رانندگی کنید.

غذا

گرجستان غربی غذاهای محلی فراوانی دارد اما در باتومی شما حتماً باید یکی از آن‌ها را امتحان کنید که اسمش هست: خاچاپوری آچارولی. این خاچاپوری فقط در استان آجارا درست می‌شود. شکل این خاچاپوری شبیه قایق وایکینگ‌هاست و درونش علاوه بر پنیر، تخم‌مرغ هم می‌ریزند. اگر کلسترول بالا دارید، از خوردن این خوردنی لذت ببرید.

- لانگا

هیچ‌جا بهتر از باتومی برای امتحان خاچاپوری آچارولی وجود ندارد. و لانگا، این رستوران ریزه‌میزه که چهار میز بیشتر ندارد که معمولاً هم پُرند! - بهترین جای باتومی برای تست کردن خاچاپوری آچارولی است.

- پریوت ایز باتوما

این کافه‌ی همگام با مد روز کمی رنگ و بوی استعماری از روسیه را همراه خود دارد و پیش خدمت‌هایش همگی لباس ملوانی برتن دارند. ترجمه‌ی اسم این کافه از گرجی می‌شود سلام از باتومی. سلام از باتومی برای خوردن، بستنی، کیک، ساندویچ و پن‌کیک ایده‌آل است. توی کافه دستگاه تهویه هوا وجود دارد و بیرون از کافه هم میز چیده‌اند و البته اگر تابستان باشد باید کمی صبر کنید تا میز خالی شود.

- سن ریمو

لباس پیش خدمت‌های این رستوران هم ملوانی است و به نظر می‌آید در باتومی لباس ملوانی برای پیش خدمت، تبدیل به یک مد شده باشد. غذاها اکثراً روسی و گرجی هستند، حالت رستوران گرم و صمیمی است و موسیقی زنده و فضا برای رقص محلی هم دارد.

مناطق کوهستانی

مناطق کوهستانی

مهارت‌های خود در مدیریت زمان را بالا ببرید. روستاهایی که از لحاظ سرو و شکل بصری اعجاب‌انگیزند، قلعه‌هایی که بیش از چهار هزار متر ارتفاع دارند و پوشیده از برفند و مراتع وسیع پوشیده از گل، مواردی هستند که در طول سفر به اِسوانتی با آن‌ها مواجه خواهید شد. اِسوانتی برای علاقه‌مندان به پیاده‌روی ایده‌آل است. سَمُئِل اِسوانتی یک برج سنگی دفاعی است، که برای حفاظت از خانه‌ی روستاییان در برابر حمله و درگیری طراحی شده. برج‌های جان سالم به در برده از ویرانی در اِسوانتی نزدیک به ۱۷۵ عدد هستند و اغلب آن‌ها بین قرن‌های نهم تا سیزدهم ساخته شده‌اند. تا همین چند وقت پیش اِسوانتی امن نبود و دیگر سرعت مسلحانه از توریست‌ها به دست فراموشی سپرده شده بود. امنیت زمانی به اِسوانتی با گذاشتن یک یکی از زمین‌داران مطرح در منطقه و پسرش را که شغل دومشان دزدی بود (!) به زندان انداختند و مابقی ارادل و اوباش را هم از آن‌جا جمع‌آوری کردند. البته در سال ۲۰۰۶ خبر از دو سرقت مسلحانه از گروه‌های توریستی در اِسوانتی شنیده شد که یکی از آن‌ها هم موفق بوده، اما از حجم این اخبار تا لحظه‌ی تهیه‌ی این متن کم شده و تصور عمومی از این ناحیه، آرام و امن است. استفاده از راهنمای محلی هنگام گشت و گذار در منطقه به شدت توصیه می‌شود، چون هم عاقلانه و امن‌تر است و هم می‌توانید اطلاعات خوبی به دست آورید.

انزوای اِسوانتی به این معنا بود که در طول قرن‌ها خون و خون‌ریزی در گرجستان، مجسمه‌ها، آثار هنری و مابقی هنرهای دستی مذهبی تولید شده در جاهای دیگر گرجستان را به این‌جا می‌آوردند تا جایشان امن باشد، خیلی از آن‌ها هنوز در خانه‌های مسکونی محلی‌ها نگه‌داری می‌شوند. اِسوانتی همچنین از لحاظ هنر کلیسایی، میراث خاص خود را دارد. چندین نقاشی دیواری روی دیوارهای کلیساهای کوچک روستایی وجود دارند که بیش از هزار سال قدمت دارند. این گوشه‌گیری اِسوانتی در سرتاسر گرجستان بسیار مورد احترام است. حقیقت این است که اِسوانتی‌ها -محلی‌ها- به زبانی که رسم‌الخط برای کتابت ندارد تکلم می‌کنند. این زبان چهار هزار سال پیش در گرجستان از بین رفته و درک و فهم آن برای سایر گرجی‌ها بسیار دشوار است.

اِسوانتی به دو بخش بالا و پایین تقسیم می‌شود. اِسوانتی بالا همان اندازه که در حفظ سنت‌ها کوشا بوده جذابیت‌هایی هم برای پیاده‌روی دارد. بسیار سرسبز است و درخت‌هایی چون ممرز، بلوط، صنوبر، کاج و شاه‌درخت در آن فراوان-

سفر به قفقاز در امتداد مرز شمالی گرجستان برای کسی که می‌خواهد بهترین تجربه را در سفر به این کشور کسب کند الزامی است. مناظر این منطقه که به خاطر اختلاف ارتفاع به وجود می‌آیند، پیاده‌روی در این محیط فوق‌العاده زیبا، بازدید از روستاهایی که برج‌های عجیب و بلند دفاعی دارند، همگی بخشی از سفر به قفقاز هستند. این جا سنت‌ها از جاهای دیگر زنده‌تر هستند و مهمان‌نوازی مثل یک رسم برای ساکنین الزامی و یک جور فرهنگ است. هویت گرجستان در بلندی‌های واقع در آبخازیا نمود بیشتری دارد. این بلندی‌ها که مرزبندی با روسیه را تشکیل می‌دهند در طول آذربایجان و داغستان ادامه پیدا می‌کنند. در قفقاز بلندترین کوه اروپا، البروس با ۵۶۴۲ متر ارتفاع، کنار مرز روسیه قرار دارد. البروس تقریباً بکر و دست‌نخورده باقی مانده و هنوز قربانی برنامه‌های تجاری نشده، چیزی که شاید آرزوی کوه‌های آلپ باشد. در دسترس‌ترین مقصد در قفقاز، کازبگی است. به‌وسیله‌ی بزرگراه قابل توجه ارتش گرجستان، از تفلیس می‌توان به آن جا رفت. اما برای رفتن به سایر مناطق باید تلاش بیشتری انجام دهید که قطعاً هم ارزشش را دارد. مثلاً اِسوانتی پر رمز و راز، جایی است که فرهنگ گرجی، اصیل و دست‌نخورده باقی مانده. بله، مشخصاً از منطقه‌ی بکر توشتی صحبت می‌کنیم. این خطه خصوصاً در روستاهای کوهستانی خنک‌تر است، که در مردادماه می‌تواند جایی باشد برای فرار از گرمای تابستان. در تپه‌های این منطقه باید هر لحظه آمادگی این را داشته باشید که وضع هوا خراب شود، و باید مجهز باشید. بهترین فصل برای پیاده‌روی در قفقاز از خرداد تا شهریور است. در واقع مناطقی مثل خوسورتی و توشتی تنها برای چند ماه تابستان در دسترس هستند.

اِسوانتی

این حجم از زیبایی، بکر بودن و مرموز بودن باورنکردنی است. اِسوانتی یک سرزمین باستانی است که قفقاز بزرگ، محصورش کرده و آن قدر پرت و دور است که هیچ‌وقت تحت حاکمیت هیچ زمام‌داری نبوده و این حتی در مورد حکومت سخت‌گیر شوروی هم صدق می‌کند. برای بازدید از اِسوانتی دست کم سه روز زمان نیاز خواهید داشت. دو روز تنها برای ورود و خروج شما به منطقه در نظر گرفته شده و یک روز را هم در خود اِسوانتی خواهید گذراند. در مورد اِسوانتی باید-

کازبگی

عمده‌ترین مقصد مردم در طول بزرگراه ارتش گرجستان شهری است که در چند کیلومتری جنوب مرز روسیه قرار گرفته. کوه کازبک در غرب کازبگی پوشیده از برف ایستاده و پشت شهر و بر نوک تپه‌ی سیلوئت، کلیسای تسمیندا ساویا قرار دارد. کازبگی مهم‌ترین شهر ناحیه‌ی خوییل است، ناحیه‌ای که در شمال گذرگاه جواری قرار دارد. البته در حال حاضر اسم شهر را به اتیان‌تسمیندا تغییر داده‌اند، اما هنوز همه آن را تحت عنوان کازبگی می‌شناسند. شهری کوهستانی و سوت و کور با ۱۷۵۰ متر ارتفاع، که ساختمان‌هایش اکثراً به جا مانده از دوران شوروی سابق هستند. به خاطر دسترسی نسبتاً آسان از تفلیس، کازبگی بین کوله به پشت‌ها - یا در صورت پاس نداشتن پارسی، بک‌پرها - محبوب است، امکانات برای پیاده‌روی و گشتن و همچنین اقامتگاهی در کازبگی فراوان است.

- کلیسای تسمیندا ساویا

این کلیسای متعلق به قرن چهاردهم، واقع در ارتفاع ۲۲۰۰ متری بالاتر از سطح دریا به مرور تبدیل به چیزی در مایه‌های سمبل گرجستان شده است. تسمیندا ساویا توانایی این را دارد که حس‌هایی چون زیبایی، پاکی و خشم را به انسان منتقل کند. همین که بر روی آن تپه‌ای بلند تک و تنها و منزوی ایستاده، بیننده ناخودآگاه یاد کشور گرجستان و مردمانش می‌افتد. در سال ۱۹۸۸ و پیش از فروپاشی شوروی، مقامات شوروی یک خط ماشین کابلی را به کلیسای راه انداختند که یک ایستگاه هم در کازبگی داشت. اهالی کازبگی اما احساس کردند که این تکنولوژی به زودی موجب نابودی کلیسای محبوب و مقدسشان خواهد شد و بنابراین آن را نابود کردند. هنوز بقایای ایستگاه در محل قابل تماشاست. از کازبگی تا کلیسا، پیاده یک ساعت و نیم راه در پیش خواهید داشت. واخوستی باتونیشویلی در قرن هجدهم، که خطرات بی‌شماری گنجینه‌های مذهبی مثل صلیب سن‌نینو را تهدید می‌کرده‌اند نوشته این گنجینه‌ها در این کلیسا نگه‌داری می‌شدند. برج ناقوس و نوع سنگ به کار رفته در ساختمان کلیسا از انواع دیگر متفاوت است، یکی از کهنه‌کاری‌های روی برج انگار دو دایناسور را نشان می‌دهد. در درون کلیسا چیز خاصی به چشم نمی‌خورد، ولی حالا که تا این جا آمده‌اید بد نیست همه‌جا را تماشا کنید، حیفاست!

- موزه‌ی الکساندر کازبگی

بعد از تحصیل در تفلیس، مسکو و سن پترزبورگ، الکساندر کازبگی تصمیمی غیر معمول برای باقی‌زندگی‌اش گرفت. او تصمیم گرفت چوپان شود. البته بعدها با نوشتن رمان و نمایشنامه مشهور شد و در اواخر عمرش از جنونی که دچارش شده بود رنج می‌برد. در تفلیس مرد، اما تابوتش را به کازبگی آوردند. موزه‌ی الکساندر کازبگی با میدان اصلی شهر تنها پنج دقیقه فاصله دارد. ابتدا فکر می‌کنید که قدم به یک کلیسا گذاشته‌اید، در ورودی کلیسا نقش برجسته‌ی دو شیر جلب توجه می‌کند. در غرب و شرق این بنا، دو سازه وجود دارد که در نگاه اول مثل برج ناقوس می‌مانند اما در واقع دو مقبره هستند که به پدر و مادر کازبگی تعلق دارند. مقبره‌ی نویسنده اما در زیر مجسمه‌ای سنگی و بزرگ قرار دارد. نزدیک زنده‌های حیاط، جایی که می‌ایستاد و کوه کازبک را نگاه می‌کرد. موزه شامل عکس‌ها، وسایل و لباس‌ها و مبلان مورد استفاده‌ی نویسنده است.

خوسورتی

ناحیه‌ی کوهستانی شرق خوی، خوسورتی نام دارد. منطقه‌ای که با چچن هم‌مرز است و مجموعه‌ای است از کوه‌های تماشایی، معماری درون‌گرای خانه‌ها و سنت‌های بی‌نظیر که یک بخش آن شامل مذهب روح‌باوری می‌شود و بخش جالب دیگر شامل لباس‌های مردم است، که از شان صلیب و ستاره‌های کوچک آویزان است. این‌جا همچنین زادگاه خینکالی - یک نوع شیرینی گرجی محبوب - هم هست. به نظر می‌رسد فرهنگ کهن خوسورتی خود را با زندگی امروزی وفق داده اما روستاها، چشم‌اندازهای شیب‌دار، دره‌های جنگل‌دار و مراتع کوه‌پایه‌ای که پر از شکوفه و گل هستند در خوسورتی مسافرانی که به حمل و نقل و غذا اهمیت چندانی نمی‌دهند را به خود می‌جسبانند. گردشگری معاش اندکی از روستاییان را در منطقه تامین می‌کند. بازدیدکنندگان بهتر است همراه خود غذا و مقداری لباس گرم داشته باشند، حتی در تابستان. چون شب‌های تابستان هم هوا خیلی سرد می‌شود. ماتسو در مرز چچن قرار دارد و تابلوهای ورود ممنوع شما را از رفتن نهی می‌کنند اما دره‌ی اندکی را بالا بروید تا به ماتسوی تقریباً خالی -

است. این مساله آلپ را در ذهن تداعی می‌کند. این منطقه زیستگاه گونه‌های مختلفی از انواع حیوانات مثل بز کوهی، گرگ، روباه و خرس است. اسوانی‌ها معمولاً با احشامشان - عمدتاً گاو، بعضاً خوک - زندگی می‌کنند، در دهه‌های اخیر بسیاری از آن‌ها اسوانتی را در جستجوی زندگی راحت‌تر به قصد تفلیس و جنوب شرقی گرجستان ترک کرده‌اند. در این شرایط، گردشگری امیدی برای مردم این منطقه در جهت بهبود وضعیت اقتصادی به شمار می‌رود. در تهیه‌ی غذاهای اسوانی آن مهارت و دقتی که در سایر نواحی گرجستان به کار می‌رود دخیل نیست، اما این دلیل نمی‌شود که این غذاها بد مزه باشند. غذاهای معروف‌تر منطقه عبارتند از چویشداری که عبارتست از پیبری که داخل نان ذرت پخته می‌شود و کوبداری که درست شکل خاچاپوری است اما به جای پیبر، گوشت دارد.

مستییا

از نظر اداری، مرکز اسوانتی محسوب می‌شود، در ارتفاع ۱۴۰۰ متری قرار دارد و حداقل از ده محله با ساختمان‌های قدیمی و برج‌های معمول اسوانی تشکیل و با سازه‌های یکنواخت و خسته‌کننده‌ی دوران شوروی سابق مزوج شده. ممکن است در مستییا دستگاه خودپرداز پیدا نکنید که صد درصد نمی‌کنید اما در عوض بسیاری از مغازه‌ها دلار آمریکا و یورو را تبدیل و خرد می‌کنند.

- موزه‌ی تاریخ و نژادنگاری

با وجود تدابیر امنیتی شدید اسوانی‌ها بدشان نمی‌آید که گنجینه‌های درجه‌یک و معرف فرهنگشان را از محل نگه‌داری دور کنند، یا بهتر بگوییم، بدزدند! موزه‌ی جامعی است که تمامی اشیای داخلی علاوه بر گرجی برجسب انگلیسی هم دارند. برای لمس کردن هنر و تاریخ اسوانتی این موزه ایده‌آل است. شامل مجموعه‌ی تاریخی عکس‌های دهه‌ی ۱۹۸۰ کار عکاس معروف، ویتوریو سلای ایتالیایی که در آن تاریخ از اسوانتی گرفته و یک سالن با نقاشی‌های دیواری مشهور کلیسای اسوانتی می‌شود.

اما گنجینه‌های سالی که دو اتاق نام دارد، برجسته‌تر از بقیه‌ی اشیای موزه هستند: یک کوزه‌ی نقره‌ی قرن دوازدهمی. ساخت ایران که ملکه تامار به اسوانتی هدیه کرده، تعدادی انجیل مصور نفیس که احتمالاً به قرن نهم تا قرن سیزدهم تعلق دارند و محراب‌های طلائی و مجسمه‌های فلزی ارزشمند و شگفت‌آور متعلق به قرن دهم تا چهاردهم. یکی از این مجسمه‌های قرن یازدهمی، سنت گئورگ را که به اژدهای معروف امپراتور دیوکلسیان نیزه پرت می‌کند نشان می‌دهد. شمایل قرن دوازدهمی جلیل شهید کیفیت بسیار مدرن و خاصی دارد؛ این قطعه اسوانی نیست، بلکه به نظر می‌رسد از گرجستان مرکزی آمده باشد.

- اوشگولی

اوشگولی، در ۴۷ کیلومتری جنوب شرق مستییا قرار دارد و ارتفاع آن ۲۱۰۰ متر بالاتر از سطح دریا است. شاید بتوان گفت اوشگولی بلندترین منطقه‌ی مسکونی دائمی در اروپا است. بیست برج باستانی مخصوص دفاع و نگهبانی در اوشگولی وجود دارند. در سال ۱۹۶۶، اوشگولی در فهرست میراث جهانی یونسکو قرار گرفت. اوشگولی مجموعه‌ای بسیار زیبا از چهار روستاست که از غرب به شرق و کم‌ارتفاع‌ترین تا مرتفع‌ترین (نسبت به سطح دریا) عبارتند از: مورکملی، چاژاشی، ژیبیانی و چوبیانی، که از بلندترین نواحی دره‌ی انگوری در زیر کوه پوشیده از برف شیخارا - که با ۵۰۶۸ ارتفاع بلندترین قله در گرجستان و سومین در قفقاز است - آغاز می‌شود. مسیرهای پیاده‌روی خوبی از اوشگولی وجود دارد: هشت کیلومتر پیاده‌روی تا بالای دره‌ی پای یخچال شیخارا که رفت و برگشت از آن حدوداً هفت ساعت طول می‌کشد.

موزه‌ی اصلی نژادنگاری اوشگولی در یک برج قرار دارد که کلکسیون ارزشمند از طلا، نقره و شمایل‌های چوبی را در خود جای داده است و از هفت کلیسا در سرتاسر اوشگولی جمع‌آوری شده و قدمتش هم به قرن دوازدهم می‌رسد. موزه‌ی نژادنگاری دومی در انباری در چوبیانی قرار دارد. به طور نامنظم باز است و فعالیت می‌کند و مجموعه‌ای از آثار باستانی و ابزارآلات کشاورزی دارد. در بالاترین نقطه از اوشگولی، بر روی تپه‌ای پایین‌قله‌ی شیخارا، کلیسای قرن دوازدهمی مریم مقدس (لاماریا) و یک برج دفاعی در کنار آن، قرار دارند.

از سکنه برسید. روستای قدیمی و بدون سقف (این روستا مدت‌هاست خالی از سکنه است) ماتسو در یک شیب بسیار تند و روی صخره‌ها قرار دارد و می‌شود گفت دیدنی‌ترین جای خوسورتی است. مشخصه‌ی روستا وجود گورهایی است سنگی، که رویشان جمجمه‌ی انسان قرار دارد.

- باریساخو

باریساخو که صد کیلومتر از تفلیس فاصله دارد بزرگ‌ترین روستای این منطقه است و تنها دویست نفر جمعیت دارد. برای رفتن به باریساخو باید جیب داشت.

- گُرشا

در روستای گُرشا که دو کیلومتر بعد از باریساخو قرار دارد یک موزه‌ی کوچک و جالب در مورد زندگی در خوسور موجود است که نمایشگر تعدادی سلاح، زره و ابزار کشاورزی و همچنین هنر این منطقه است. از گُرشا تا روستای گلی-رُشکا در جاده‌ی اصلی تنها ۷ کیلومتر، پای پیاده راه است، پیشنهاد ما این است که دیدن رُشکا را نیز از دست ندهید.

- شاتیلی

شهر کهن شاتیلی بین قرن‌های هفتم تا سیزدهم میلادی ساخته شده، تراکم برج‌های بلند نگهبانی در شاتیلی خیلی زیاد است جوری که این برج‌ها از دور شبیه یک قلعه‌ی واحد دیده می‌شوند، که البته خطای چشم است. شاتیلی قدیمی در سالهای بین دهه‌ی شصت تا هشتاد تقریباً به حالت متروک افتاد و دهکده‌ی جدید که از بیست خانه تشکیل شده، چند تا از برج‌های شاتیلی کاملاً سالم باقی مانده‌اند و یکی از آن‌ها حتی موزه هم دارد.

تویشتی

تویشتی در شرقی‌ترین گوشه‌ی شمال گرجستان قرار دارد، چچن شمال و داغستان شرق آن را فرا گرفته‌اند. تویشتی علی‌رغم دورافتادگی‌اش، تابستان‌ها به خاطر فعالیت‌های کوهنوردی شلوغ می‌شود و جذاب‌ترین و بکرترین مناطق را برای پیاده‌روی و کوهنوردی داراست. راهی که امروزه شما را به تویشتی می‌رساند تا سال ۱۹۷۸ ساخته نشده بود. در تویشتی الکتریسیته و وسایل الکتریکی هنوز جایگاهی ندارند. زیارتگاه‌های سنگی مذهب روح‌باوری - که در آن باور بر این است که اشیایی که به نظر ما جان ندارند روح داشته و زنده‌اند- در تویشتی -

فراوان به چشم می‌خورند و خاتیس نام دارند. هر خاتیس به طور معمول با شاخ بز یا قوچ قربانی شده تزئین شده و زن‌ها اجازه‌ی نزدیک شدن به آن‌ها را ندارند. برج‌های بلند دفاعی این جا هم حضور شایانی دارند و قدمت خیلی از آن‌ها به ششصد سال هم می‌رسد. امروزه تنها بومیان تویشتی هستند که به نقاط بسیار مرتفع آن رفت و آمد می‌کنند آن هم یا به خاطر به چرا بردن گاو و گوسفندهایشان است یا برگزاری مراسم و بعضی جشن‌های خاص یا همراهی و رسیدگی به توریست‌ها. البته خیلی از بومی‌ها در بالای تویشتی و در آلوانی که در کاختی واقع شده، خانه‌های زمستانی دارند. جاده‌ی تویشتی از اوایل خرداد تا اوایل مهرماه باز است و خیلی از خانه‌های اجاره‌ای هم تا قبل از مرداد تعطیل هستند. تویشتی دو دره دارد که از ته آن‌ها رود می‌گذرد. یکی پیریکیته آلوانی نام دارد و دیگری که در جنوب تویشتی است، گُستاری آلوانی خوانده می‌شود. دو رود نام‌برده در اُمالو به همدیگر می‌رسند - که بزرگ‌ترین دهکده‌ی تویشتی محسوب می‌شود- و بعد به داغستان می‌روند. مناظر طبیعی در تویشتی مهم‌ترین جاذبه‌ی آن هستند، ترکیب کوه و برف و آبی آسمان و البته گوسفندهای در حال چرا، مثل همیشه دست به جادو می‌زند.

- کیسلوئی

بیشتر روستاهای واقع در تویشتی در ارتفاعی بیش از دوهزار متر بالای دریا قرار دارند و از لحاظ داشتن مناظر و چشم‌انداز فوق‌العاده هستند، در روستای اُمالو محلی هست که در آن، علاوه بر فراوانی چشم‌اندازهای بکر و همجواری با رودخانه، شمار زیادی هم برج تدافعی وجود دارند که ظاهر عجیب و غریبی به آن بخشیده‌اند، اسم این منطقه کیسلوئی است.

- شناخو

از اُمالو چند کیلومتر که به سمت شرق بروید یکی از زیباترین روستاهای جهان را خواهید یافت! از شناخو حرف می‌زنیم که خانه‌های سنگی‌اش بالکن‌های زهواردررفته‌ی چوبی دارند. تنها کلیسای فعال در تویشتی هم در شناخو قرار دارد.

- دارتلو

دارتلو در دوازده کیلومتری شمال دره‌ی پیریکیته آلوانی قرار دارد که از مشتی برج تدافعی که بر فراز همه‌ی آن‌ها یک برج نگهبانی وجود دارد تشکیل شده. برج نگهبانی ۳۵۰ متر طول دارد که با توجه به سال ساخت باید گفت ارتفاع قابل تأمل و عجیبی دارد.

تماس با
آژانس ارمغان آفاق ایرانیان

05137237800

05137268701

09157237800

آدرس : مشهد - بلوار سازمان آب ، خیابان اسفندیانی ، نبش اسفندیانی ۳ پلاک ۲۰۱

WWW.ARMAGHANTRAVEL.COM